

Liahona

Tataki Kitautolu Kotoa kia Sīsū Kalaisi

FEKUMI KI HE
MAAMA 'O E
FAKAHAÁ

MEI HE PALŌFITÁ

'I he Taimi 'oku Fakahā Mai ai 'e he 'Otuá 'a Hono
Finangaló kiate Kitautolú, peesi 6

FAKAHĀ FAKAFO'ITUITUÍ

'Oku Finangalo 'a e 'Otuá ke Folofola kiate Koe,
peesi 10, 12

TATAKI KITAUTOLU KOTOA KIA

Sīsū Kalaisi

Ko ha fononga'anga 'o e mo'uí. 'E lava ke tokoni 'a e Liahoná.

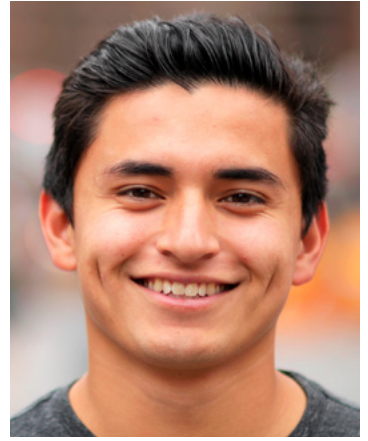
ʻI he ngaahi kuonga ʻo e Tohi ʻa Molomoná, náe teuteuí ʻe he ʻEikí ʻa e Liahoná ke tokoni kia Līhai mo hono fāmílí ke fakalakalaka ʻi héenau fonongá. Ko ha “kāpasa, [ʻa ia te ne] tuhuí kiate kinautolu ha hala hangatonu ki he fonua ʻo e taláofá” (ʻAlamā 37:44).

Hangē ko Līhaí, ʻoku tau ʻi ha fononga'anga. Te tau a'usia ha ngaahi taimi faingata'a mo fiemālie. ʻAlomālie mo e ʻalotāmaki. Nonga mo e mamahi. Ka ʻi hono fakakātoá, ʻoku ʻi ai ha taumu'a fakalangi koéuhi ʻoku tau máu ha túunga malava fakalangi. ʻOku ʻikai finangalo pē ʻa e Tamai Hēvaní ke tau foki hake kiate la; ʻokú Ne finangalo ke tau hoko ʻo hangē ange ko lá ʻo fakafou ʻi Hono ʻAlo ko Sīsū Kalaisí. Ka ʻoku tau fie máu tokoni he ngaahi taimi ʻe níihi.

ʻI he malumalu ʻo e fakahinohino ʻa e kau palōfita mo'uí, ʻoku fokotu'utu'u ʻa e makasini *Liahona* ʻi hotau kuongá ke tokonií kitautolu ke ʻilo ʻa e hala mo e founga ke muimui aí. ʻOku liliu kitautolu ʻe hono ako mo mo'uí ʻaki e ongoongolelei ʻo Sīsū Kalaisí. Pea ʻi he'etau ikunaí ʻetau ngaahi taimi faingata'a ʻi he mo'uí, te tau ʻilo ai kuó Ne lava ʻi he'etau muimui ʻiate la ʻi he la'aá mo e ʻalotāmaki, ʻo faka'atā ke Ne ngaohi kitautolu ke a'usia e méa kuó Ne ʻafioí máu pē te tau a'usiá.

Laukonga ke ako lahi ange fekau'aki mo e *Liahona* fo'ou.

KO HA MAKASINI MA'Á E LOTO MO E 'API KOTOA PĒ

Neongo pe ko ho'ó háú mei Solovēnia pe Sipeini, Matakasikā pe Masasūseti, ko e makasini 'eni ma'au. Neongo pe 'okú ke lea faka-Kōlea pe Kilipati; pe 'okú ke fale piliki pe kofe; pe na'é ta'u 'e 80 'aki 'aneafi ho'ó papitaisó pe toki papi 'aneafi pē. 'Osi mali, téeki mali, matú'otua pe kei sīi—'oku talanoa mo fakahā mai 'e he 'ū lau'í peesi ko 'eni 'a e ngaahi me'a mahu'inga kiate koé. Ko ho'omou fakamo'óni, a'usiá mo e fāмили 'o e tuí. Ko e tāpuaki ma'ongo'onga ia 'o hono ma'u ha makasini fakamāmanilahi ma'á e kakai lalahí. 'Okú ne fakatahataha'i kitautolu mo fakamanatu mai 'oku tau kau kotoa ki ha fāмили fakamāmanilahi mo ha siasi fakamāmanilahi.

Ko ia ai, kau mai ke tau kau fakataha 'i hé'etau 'unu kotoa ke ofi ange kia Sīsū Kalaisí. Makasini 'e taha 'i he taimi, peesi 'e taha 'i he taimi. Mo ha kau palōfita mo ha kau 'apostolo 'oku nau tataki kitautolu, pea mo ha Fakamo'ui 'aló'ofa 'okú Ne tokoníi kitautolu. Kitautolu kotoa. Fakataha.

ME'A KE 'AMANAKI KI AI MEI HE LIAHONA FO'OU

NGAAHI PŌPOAKI MEI HE KAU PALŌFITÁ MO E KAU 'APOSETOLÓ

‘E ‘oatu ‘e he makasini *Liahoná* ha ngaahi pōpoaki mei he kau taki ‘o e Siasí ‘i ha founa taimi totonu ange. ‘E tataki kitautolu kotoa ‘e he ngaahi pōpoaki ko ‘ení ki he Fakamo‘uí, ‘i hono pākí pea ‘i he ‘initanetí.

TOKONI LAHI ANGE MA'Á E KAU MĒMIPÁ KOTOA

Kimu‘a atú, na‘e tu‘o fiha pē ‘i he ta‘u hono ma‘u ‘e ha kau mēmipa ‘e nīhi ‘a e makasini, ‘o makatu‘unga ‘i he‘enau lea faka-fonuá. ‘E paaki he taimi ni ‘a e makasini fakamāmanilahi ko ‘ení ‘a e Siasí ‘i he māhina kotoa pē pe fakahili māhina ‘i he ngaahi lea fakafonua ‘oku lea ‘aki ‘e ha pēseti nai ‘e 97 ‘o e kau mēmipá.

FAKAMATALA FAKA'ILEKITULŌNIKA LAHI ANGE

Ke tokoni‘i koe ke ke ma‘u ‘a e talanoa ue‘i fakalaumālie ‘okú ke fie ma‘ú, te mau ‘oatu ia ‘i he ngaahi founa lahi ange te ke fie ma‘ú. Fekumi ki ha ngaahi a‘usia fakatupulaki mo fakatautaha ‘i he Liahona.ChurchofJesusChrist.org, ‘i he ngaahi polokalama Gospel Living mo e Gospel Library, ‘o fakafou ‘i he ngaahi ĩmeilí mo e ngaahi founa kehe ‘oku ‘amanaki ke tuku maí.

FAKATEFITO 'I 'API HONO AKO 'O E ONGOONGOLELEÍ

Te tau vahevahe 'i he māhina takitaha ha ngaahi a'usia, 'ekitivitī, mo ha ngaahi akonaki ke tokoni ki he Kāingalotu 'o e Siasí ke ako e ongoongoleleí 'i 'api pea ako'i ia ki he'enau fānaú mo e ngaahi 'ofa'angá.

NGAAHI TALANOA MO'ONI MEI HA KĀINGALOTU MO'ONI

'I ho'ó lau e ngaahi a'usia langaki tui mei he kau mēmipa 'i he funga 'o e māmaní, 'e fakamālohia ai ho'ó tuí. Pea 'e fakamanatu atu ai kiate koe 'oku tau kau ki ha me'a 'oku mahulu hake hono ma'ongó'ongá 'i hotau uōtí pe koló. Vahevahe ho'ó a'usia 'i he liahona.ChurchofJesusChrist.org pe 'imeili mai kiate kimautolu 'i he liahona@ChurchofJesusChrist.org.

NGAAHI TALANOA MO E NGAAHI PŌPOAKI OFI KI 'API

'Oku laka hake 'i he ngaahi tatau fakalotofonua 'e 60 'oku pulusi 'e he *Liahoná* 'a ia 'oku kau ki ai ha ngaahi peesi 'oku fakatefito ki ha ngaahi feitu'u fakasiokālafī kehekehe mo ha ngaahi lea faka-fonua. 'E tokoni 'a e ngaahi peesi fakalotofonua ko 'ení ke fakafehokotaki koe mo e Kāingalotu, kau taki, mo e ngaahi me'a 'oku hoko ofi ki 'apí.

“Не бійся, черідко мала; творить добро; нехай земля і пекло об’єднаються проти вас, а якщо вас збудовано на Моїй скелі, вони не зможуть подолати”.

УЧЕННЯ І ЗАВІТИ 6:34.

Нове видання для всесвітньої Церкви

Наші дорогі брати і сестри!

Члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів живуть у країнах по всьому світу. Хоча ми розмовляємо різними мовами, нас поєднують зусилля іти за Спасителем та радість від знання, що всі ми є дітьми Бога.

З перших років існування відновленої Церкви такі видання, як церковні журнали, підтримували членів Церкви у їхніх намаганнях вивчати євангелію, жити за нею і ділитися нею. Надихаючі послання допомагали членам Церкви мати зв'язок з провідниками Церкви та одне з одним. Оскільки ми бажаємо донести ці благословення до більшої кількості Божих дітей, нам приємно представити вам цей перший номер нової *Ліягони*.

Серед інших змін у церковних журналах, такі: нові видання для дітей та молоді по всьому світу. Усі ці журнали---*Ліягона*, *Заради зміцнення молоді* і *Друг*---будуть містити матеріали, які сприятимуть вивченню євангелії вдома за навчальним планом *За Мною йдіть*. Ці журнали у цифровому варіанті також можна буде отримувати у більше різних способів.

Мета церковних журналів залишається незмінною: допомогти Божим дітям стати більш наверненими до їхнього Спасителя Ісуса Христа. Ми вдячні вам за бажання вивчати євангелію і жити за нею та знаємо, що ці журнали допоможуть вам у цих зусиллях.

Щиро ваші,

Перше Президентство

“Коли ми отримуємо одкровення, ми проводимо час у присутності Бога”.
---Президент Рассел М. Нельсон, с. 6

КОРОТКО ПРО ГОЛОВНЕ

Офіційний журнал Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

січень 2021
том 24, № 1
Ліягона 17463

ОБКЛАДИНКА

Фотографія від Getty Images.

З М І С Т

6 Розвиватися в принципі одкровення

Президент Рассел М. Нельсон

Як ми можемо краще і частіше чути Господа?

10 Основи євангелії:

Бог промовляє до нас сьогодні

12 Сила особистого одкровення

Провідники Церкви діляться кількома ідеями стосовно того, що нам потрібно робити, щоб отримати особисте одкровення.

14 Голоси святих останніх днів

Історії про віру від членів Церкви з усього світу.

18 Шматочок місіонерського раю

Стівен Хант

Колишній місіонер через багато років після свого служіння бачить його далекосяжні наслідки.

22 Жінки і сила завітів

Президент Джин Б. Бінгем

Жінки можуть отримувати радість від привілеїв та сили, які вони мають завдяки священству.

30 Як вивчення історії Церкви зміцнює мою віру

Кхумбулані Д. Мдлечхе

Історія Церкви може розширювати наше бачення, приносити відчуття вдячності й натхнення.

32 Залучення:

Залучати кожного

Трейсі Браунінг

Давайте усунемо перепони, які заважають іншим почуватися залученими.

34 Принципи служіння:

Бути з ними і укріпляти одне одного

Генеральне президентство Товариства допомоги

Служачи одне одному, усі ми можемо отримувати благословення.

Перше Президентство: Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс, Генрі Б. Айрінг
Кворум Дванадцятих Апостолів: М. Рассел Баллард, Джеффері Р. Холланд, Дітер Ф. Ухтдорф, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістоферсон, Ніл Л. Андерсен, Рональд А. Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд, Герріт У. Гонг, Уліссес Соарес
Редактор: Ренді Д. Фанк
Радники: Бекі Крейвен, Шерон Юбенк,

Крістіна Б. Франко, Уолтер Ф. Гонсалес, Ларрі С. Кечер, Джейн Е. Ньюмен, Адріан Очоа, Майкл Т. Рінгвуд, Верн П. Станфілл
Головний директор: Річард І. Хітон
Директор редакції церковних журналів: Аллан Р. Лойборг
Бізнес-менеджер: Гарфф Кеннон
Головний редактор: Адам С. Олсон
Помічник головного редактора: Раян Карр
Помічник з видавництва: Еніш С. Давіла
Редколегія: Девід Діксон, Девід А. Елвардс, Метью Д. Фліттон, Гарретт Х. Гарфф, Джон

Раян Дженсен, Аарон Джонстон, Шарлотта Ларкабал, Майкл Р. Морріс, Ерік Б. Мердок, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінбороу, Річард М. Ромні, Мінді Селу, Лорі Фулер Соса, Чейкелл Уордлей, Марісса Віддісон

Практикант відділу: Алайна Вангсгаард

Керівник художнього відділу: Тедр Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрус, Фей П. Ендрус, Менді Бенглі, С. Кімбол Ботт, Томас Чайлд, Джошуа Денніс, Девід Грін, Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрєн, Скотт М. Моой, Алєні Рєгер, Марк В. Робісон, К. Ніколь Уолкенхорст

Дизайнер-практикант: Келсі Фекрелл

Координатор з питань інтелектуальної власності: Коллетт Небекер Он

Керівник видавництва: Аммон Гарріс
Видавництво: Айра Глен Едейр, Джулі Бардетт, Хосе Чавес, Браян У. Джиджі, Джинні Дж. Нільсон, Маррісса М. Сміт

Підготовка до друку: Джошуа Денніс, Аммон Гарріс

Відповідальний за друк: Стівен Т. Льюїс

Відповідальний за розповсюдження: Нельсон Гонсалес
Поштова адреса: Liahona, Fl. 5, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

36 Зберігати віру в похилому віці:

Насолоджуватися благословенням похилого віку

Скотт Едгар

У своєму похилому віці ми можемо приймати зміни, продовжувати служити й розмірковувати над благословеннями.

38 На допомогу батькам:

Що я дізналася про батьківство завдяки підмітанняю

Кемрі Мелані Уебстер

Досконалість Бога компенсує наші недоліки у вихованні дітей.

40 Для батьків:

Пророки і одкровення

Ідеї, які допоможуть використовувати церковні журнали таким чином, щоб благословляти вас і вашу сім'ю.

49 Як з'явилася книга Учення і Завіти

ЗА МНОЮ ЙДІТЬ

25 Жінки початку доби Відновлення:

Люсі користувалася своїми духовними дарами

Шерелін Д. Хаукрофт

Епізоди з життя Люсі Мак Сміт

26 За Мною йдуть: Учення і Завіти

Щотижневі статті, які допомагатимуть вам вивчати книгу Учення і Завіти у цьому місяці.

ВСТАВКА З НОВИНАМИ З ВАШОЇ ТЕРИТОРІЇ

Знайдіть статті, що стосуються вашої території Церкви; вставка, якщо вона є, міститься всередині *Ліягони*.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас" або "дороговказ") друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською, ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, китайською (спрощеною), кірибаті, корейською, латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською, румунською, самоанською, себуано, словенською, суахілі, тагальською, тайянською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, фідждійською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Видано в Сполучених Штатах Америки.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано інше, окремі особи можуть копіювати матеріали з *Ліягони* для особистого, некомерційного використання (а також для церковних покликаних). Це право може бути скасовано у будь-який час. Ілюстративні матеріали не можна копіювати, якщо про це зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторського права треба звертатися до Офісу інтелектуальної власності на адресу: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна пошта: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: January 2021 Vol. 24 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Ukrainian (ISSN 1096-5173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ДОРΟΣЛІЙ МОЛОДІ

42 Як подолати духовну нечутливість

Тадео Мурільйо

Як ми можемо знову почати відчувати Духа?

46 Чекати на відповіді, не сумніваючись

Аманда Адомако

Якщо нам доводиться очікувати, ми можемо провести цей час з користю.

48 Ще більше для вас!

Подивіться, які інші статті в цифровому форматі опубліковано цього місяця для дорослої молоді.

СТАТТІ, ЯКІ ІСНУЮТЬ ЛИШЕ У ЦИФРОВОМУ ФОРМАТІ

Як зробити вивчення Учення і Завітів більш особистим

Ешли Холдевей

Відкрийте двері для особистого одкровення

Аннеліз Гардінер

Записка та іскра в моїй душі

Медісон Шрейдер

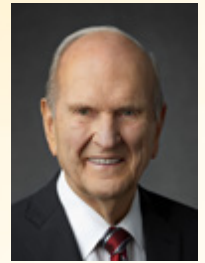

ЗНАЙДІТЬ БІЛЬШЕ

Шукайте номери журналу в аудіо, цифровому та друкованому форматах на сайті iahona.ChurchofJesusChrist.org. Там ви також можете поставити запитання, написати відгук і поділитися історіями.

Крім того, ви можете послати нам листа електронною поштою на адресу: iahona@ChurchofJesusChrist.org або звичайною поштою на адресу: Liahona, floor 23, 50 E. North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

Президент
Рассел М.
Нельсон

Президент
Церкви Ісуса
Христа Святих
Останніх Днів

Розвиватися в принципі одкровення

Я закликаю вас зробити необхідні кроки, щоб краще й частіше чути Господа, аби ви могли отримувати просвітлення, яке Він хоче вам дати.

30 вересня 2017 року по закінченні післяобідньої сесії генеральної конференції я заїхав до лікарні, щоб провідати члена мого кворуму, старійшину Роберта Д. Хейлза, якого я дуже поважав. Він перебував у лікарні, бо кілька днів тому в нього стався серцевий напад.

Ми дуже гарно поговорили, і здавалося, що його стан покращується. Він навіть міг самостійно дихати, що було хорошою ознакою.

Втім того вечора Дух сказав у моєму серці й розумі, що я маю повернутися до лікарні в неділю. Під час ранкової сесії генеральної конференції те сильне відчуття знову повернулося. Я відчував, що мені слід забути про обід і поквартитися до палати старійшини Хейлза відразу по закінченні ранкової сесії. Я так і зробив.

Коли я приїхав, то побачив, що стан старійшини Хейлза значно погіршився. На жаль, через 10 хвилин після того як я приїхав, він помер, однак я вдячний, що був біля нього разом з його милою дружиною Мері та їхніми двома синами, коли він залишив це життя.

Який же я вдячний, що тихий голос Святого Духа спонукав мене зробити те, що в іншому випадку я, можливо, не зробив би. І який же я вдячний за реальність одкровення і за те, що небеса знову відкрито.

Цього року кожен з нас особисто й на заняттях у класі буде вивчати Учення і Завіти. Ці “божественн[і] одкровен[ня] і натхненн[і] проголошен[ня]” можуть благословити всіх, хто їх вивчає та діє за наведеними в них божественними настановами. Вони містять заклик до “всіх людей усюди прислухатися до голосу Господа Ісуса Христа”¹, бо дійсно “голос Господа звучить для всіх людей” (Учення і Завіти 1:2).

*Через постійно
зростаючу небезпеку,
яка постає перед нами,*

Небезпека, темрява, обман

Фізичні й духовні бурі є складовою життя на землі, про що нам нагадала пандемія COVID-19. Кажучи про час перед Своїм Другим пришествям, Спаситель пророкував, що настануть дні великих страждань. Він сказав: “Голод, мор та землетруси настануть місцями” (Джозеф Сміт---Матвій 1:29).

Ці біди посилюються темрявою та обманом, що, нарастаючи, оточують нас. Ісус казав Своїм учням про “розріст беззаконня” перед Його поверненням (Джозеф Сміт---Матвій 1:30).

Сатана вишикував свої сили й чинить лютий опір роботі Господа й тим з нас, хто до неї залучений. Через постійно зростаючу небезпеку, перед якою ми опинилися, нам як ніколи раніше необхідно мати божественне скерування, і наші зусилля почути голос Ісуса Христа---нашого Посередника, Спасителя і Вкупителя---ще ніколи не були більш нагальними.

Як я сказав невдовзі після мого покликання Президентом Церкви, Господь готовий відкрити нам Свої думки. Це одне з Його найбільших благословень для нас².

У наш час Він пообіцяв: “Якщо ти проситимеш, ти отримаєш одкровення за одкровенням, знання за знанням” (Учення і Завіти 42:61).

Я знаю, що Він відгукнеться на наші благання.

Як ми слухаємо Його

У наш час дуже важливо знати, як промовляє Дух. Аби отримати особисте одкровення, відповіді та захист і спрямування, ми пам’ятаємо про зразок, даний нам пророком Джозефом Смітом.

По-перше, ми занурюємося в Писання. Завдяки цьому наші розум і серце стають відкритими до сприйняття вчень та істин Спасителя. Слова Христа “скажуть [нам] усе, що [нам] слід робити” (2 Нефій 32:3), особливо в ці дні непевності й потрясінь.

Потім ми молимося. Молитва вимагає ініціативи, тож ми упокорюємо себе перед Господом, знаходимо

*як ніколи раніше нам
необхідно мати божес-
твенне скерування,
і наші зусилля почути
голос Ісуса Христа ще
ніколи не були більш
нагальними.*

спокійне місце, куди можемо постійно приходити, і виливаємо своє серце Йому.

Господь каже: “Наближайтеся до Мене, і Я наблизитимусь до вас; шукайте Мене старанно, і ви знайдете Мене; просіть, і ви отримаєте; стукайте, і вам буде відчинено” (Учення і Завіти 88:63).

Наближаючись до Господа, ми здобуваємо втішення та заохочення, надію та зцілення.

Тож ми молимося в Його ім’я

про наші негаразди і наші слабкості, наші бажання і наших близьких, наші покликання і наші запитання.

Потім ми слухаємо.

Якщо ми трохи постоїмо на колінах після того як закінчимо молитву, то в розумі з’являться думки, відчуття й спрямування. Записування тих вражень допоможе нам пам’ятати, яких дій очікує від нас Господь.

Повторюючи цей процес, ми будемо, за словами пророка Джозефа Сміта, “розвиватися в принципі одкровення”³.

Гідні отримання одкровення

Щоб навчитися краще розпізнавати тихий голос Святого Духа та отримувати одкровення, слід бути гідними. Бути гідними не означає бути досконалими, але нам необхідно докладати зусиль, щоб ставати чистішими.

Господь сподівається, що ми будемо щодня докладати зусиль, щодня вдосконалюватися і щодня каятися. Коли ми гідні, ми---чисті, а завдяки чистоті стаємо спроможними відчувати Святого Духа. Якщо ми беремо “Святого Духа собі за свого провідника” (Учення і Завіти 45:57), тоді ми гідні особистого одкровення.

Якщо щось заважає нам відкрити двері для небесного скерування, то нам необхідно покаятися. Покаяння дає нам можливість відкрити двері, аби ми могли чути голос Господа частіше й більш чітко.

“Стандарт є чітким,---навчав старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів.--- Якщо

те, про що ми думаємо, що бачимо, чуємо або робимо, віддаляє нас від Святого Духа, тоді нам слід перестати думати про це, дивитися, слухати чи робити це. Якщо, наприклад, певна розвага відвертає нас від Святого Духа, тоді, безсумнівно, ця розвага не для нас. Оскільки Дух не терпітиме того, що є вульгарним, грубим чи непристойним, тоді, вочевидь, це не для нас”⁴.

Якщо ми не лише стаємо чистішими й більш слухняними, але ще й постимося, старанно досліджуємо і вивчаємо Писання та слова сучасних пророків, виконуємо храмову та сімейно-історичну роботу, то небеса відкриються. Господь, у Свою чергу, виконає дане нам обіцяння: “Я вділю тобі від Свого Духа, Який просвітить твій розум” (Учення і Завіти 11:13).

Можливо, нам доведеться бути терплячими, але Бог промовлятиме до нас у Свій спосіб і у Свій час.

Дух розуміння

Йов проголосив: “Справді, дух він у людині, та Всемогутнього подих їх мудрими чинить” (Йов 32:8). У цьому новому році я закликаю вас зробити необхідні кроки, щоб краще і частіше чути Господа, аби ви могли отримувати просвітлення, яке Він хоче вам дати.

До того, як померти того жовтневого дня 2017 року, старійшина Хейлз підготував короткий виступ для генеральної конференції, з яким він не зміг до нас звернутися. У тому виступі він писав: “Наша віра готує нас бути в присутності Господа”⁵.

Коли ми отримуємо одкровення, то проводимо час у присутності Бога, оскільки Він відкриває нам Свій розум, волю і голос (див. Учення і Завіти 68:4). Тож нехай наша віра втілиться в дію: прикликайте Його, живіть гідно Його обіцяного натхнення і дійте відповідно до отриманого скерування. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Вступ до книги Учення і Завіти
2. Див. Рассел М. Нельсон, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 94.
3. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 133.
4. Девід А. Беднар, “Щоб Його Дух міг завжди бути з нами”, *Ліягона*, травень 2006, с. 30.
5. Ніл А. Андерсен, “Голос Господа”, *Ліягона*, лист. 2017, с. 125

Бог промовляє до нас сьогодні

Небесний Батько хоче нам допомогти. Чи слухаємо ми Його?

Двісті років тому Небесний Батько та Ісус Христос явилися підлітку на ім'я Джозеф Сміт. З цього Першого видіння ми можемо навчитися важливих істин. Ісус знову керує Своєю Церквою на землі. У наш час, як і в давнину, є пророки. І Бог знає кожного з нас по імені та слухає наші молитви. Ми отримуємо благословення, якщо намагаємося чути Його голос кожного дня.

Що таке одкровення?

Коли Бог промовляє до Своїх дітей, це називається "одкровенням". Є різні види одкровень.

Особисте одкровення---це коли Бог промовляє до нас особисто через Святого Духа. Він може втішати і скеровувати нас.

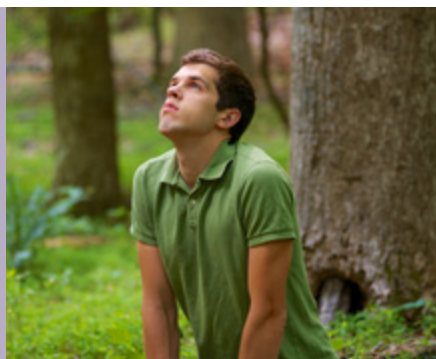
Ми також можемо отримувати одкровення про те, як допомагати тим, хто нас покликав керувати. Наприклад, батьки можуть отримувати одкровення для своїх сімей, а єпископ може отримувати одкровення стосовно свого приходу.

Лише пророк може отримувати одкровення для всієї Церкви, але кожен з нас може молитися, щоб знати, чи є істинним те, чого навчають наші провідники.

Що я можу робити, щоб отримати особисте одкровення?

Ми можемо розмовляти з люблячим, всемогутнім, всезнаючим Небесним Батьком у молитві в будь-який час. Він хоче, щоб ми дякували Йому за благословення, розмовляли з Ним про своє життя і просили те, що нам потрібно. Потім нам слід звертати увагу на свої думки і почуття, які приходять через Святого Духа, Який є посланцем від Небесного Батька.

На що схоже одкровення?

Немає єдиного способу описати одкровення. Бог промовляє до кожного з нас у такий спосіб, щоби ми змогли зрозуміти (див. Учення і Завіти 1:24). Люди іноді бачать сни чи видіння. Але найчастіше Бог промовляє до нас через спокійні відчуття, які приносить Святий Дух, наприклад—тепло, мир або радість.

Вивчаючи Учення і Завіти цього місяця, ми читаємо про Олівера Каудері, якого було навчено, що одкровення приходить і в розум, і в серце (див. Учення і Завіти 8:2).

Які приклади одкровення є в Писаннях?

У багатьох історіях з Писань розповідається, як Бог промовляє до Свого народу:

- Бог сказав Ною, як той має врятувати свою сім'ю (див. Буття 6:17–18).
- Небесний Батько та Ісус втішили учня на ім'я Степан (див. Дії 7:55).
- Одкровення допомогло Нефію дотримуватися заповідей (див. 1 Нефій 4:6).
- У той час як інші Писання походять зі стародавніх літописів, книгу Учення і Завіти було укладено з сучасних одкровень. Цього року ми маємо особливу нагоду вивчати книгу, яка містить пряму мову Господа. ■

Про одкровення також розповідається у кількох інших статтях в цьому номері журналу (див. сс. 6, 12, 22, 25, 38, 42).

Слова, які слід запам'ятати

Ми сподіваємося, що вам сподобалося дізнаватися про одкровення. Ось ще кілька євангельських термінів, про які ви можете дізнатися в цьому номері:

Запечатані: коли члени сім'ї поєднані на вічність у храмі (див. с. 18).

Завіт: священне обіцяння між людиною і Богом, наприклад, хрищення (див. с. 22).

Учень: людина, яка дізнається про Ісуса Христа і намагається діяти, як Він (див. с. 32).

Сила особистого одкровення

*Як отримати одкровення,
яке б підтримувало вас у
житті й було призначено
саме для вас.*

“**М**оліться в ім'я Ісуса Христа про ваші занепокоєння, ваші страхи, ваші слабкості—так, прагнення вашого серця. А потім слухайте! Записуйте думки, які приходять до вас. Записуйте почуття і дійте відповідно до спонукань, які ви отримуєте. Якщо ви повторюватимете цей процес день за днем, місяць за місяцем, рік за роком, ви будете “розвиватися в принципі одкровення”.

Чи дійсно Бог *хоче* розмовляти з вами? Так!”

Президент Рассел М. Нельсон, Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, “Одкровення для Церкви, одкровення для вашого життя”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 95.

“Ви можете отримувати особисте натхнення і одкровення, що узгоджуються з Його заповідями і призначені індивідуально для вас. У нас є унікальні місії та ролі, які ми маємо виконати у житті, і нам буде дано унікальне скерування, щоб це зробити.

Нефію, брату Яреда і навіть Мойсею---всім їм---довелося перетинати великі води, і кожен зробив це по-різному. Нефій обробляв “деревину незвичайним способом”. Брат Яреда побудував барки, які були “щільними, як посудина”. А Мойсей “йшов сухоходом у середині моря”.

Кожен з них отримав персоналізоване скерування, призначене саме для нього, і кожен довірився та діяв.

Мішель Крейг, перша радниця у генеральному президентстві Товариства Молодих жінок, “Духовна здатність”, *Ліягона*, лист. 2019, с. 21.

“Істинне бенкетування---це щось більше, ніж куштування смачних страв. Його складовими є: радість, насичення, святкування, здатність ділитися, виявлення любові сім’ям і рідним, висловлення подяки Богу і зміцнення стосунків під час вживання надзвичайно смачної їжі, якої вдалося. Я вірю в те, що, коли ми бенкетуємо словами Христа, то маємо думати про подібний досвід. ...

Бенкетування словами Христа нестиме одкровення для життя, підтверджуватиме те, ким ми насправді є, та нашу цінність перед Богом як Його дитини, і поведе наших друзів до Христа й вічного життя”.

Старійшина Такаші Вада, сімдесятник, “Бенкетувати словами Христа”, *Ліягона*, трав. 2019, сс. 38--39, 40.

“Причастя---це також час, коли Небесний Батько навчає нас про Спокуту Свого Улюбленого Сина---нашого Спасителя, Ісуса Христа,--і коли ми отримуємо одкровення про неї. Це час---“стукати,] і відчиняти вам”, щоб просити і отримувати це знання. Це час для нас, щоб благоговійно просити Бога дати нам це знання. І якщо ми це робимо, у мене немає жодного сумніву, що ми отримаємо це знання, яке безмежно благословить наше життя”.

Старійшина Клаудіо Р. М. Коста, сімдесятник, “Щоб вони завжди пам’ятали Його”, *Ліягона*, лист. 2015, с. 103.

“Будьте слухняними, згадуйте випадки, коли ви відчували Духа в минулому, і запитуйте з вірою. Ваша відповідь прийде, і ви відчуєте любов і мир Спасителя. Це може прийти не так

швидко, чи не у тому вигляді, в якому ви бажаєте, але відповідь прийде. Не здавайтеся! Ніколи не здавайтеся!”

Старійшина Джеймс Б. Мартіно, сімдесятник, “Зверніться до Нього і відповіді прийдуть”, *Ліягона*, лист. 2015, с. 59.

“Господь постійно каже нам: “Прагніть знання, саме навчанням, а також вірою”. Ми можемо отримати світло і розуміння не лише через логічні обмірковування своїм розумом, але також й через скерування та натхнення Святого Духа.

Коли ці два ракурси потім об’єднуються в наших душах, ми бачимо одну цілісну картину, в якій відображено реальність усього, як воно є в дійсності”.

Старійшина Метіас Хелд, сімдесятник, “Пошук знань через Духа”, *Ліягона*, трав. 2019, сс. 31, 33. ■

ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ

Ці цитати було взято з виступів на генеральній конференції. Зайдіть на сайт gc.ChurchofJesusChrist.org і клацніть на “Теми”, потім “Одкровення”, щоб знайти виступи провідників Церкви на цю тему.

Кращий вибір

Мішель П. Сервін, Керетаро, Мексика

*Я була здивована, отримавши таке чітке послання від Духа.
Я знала, що робити, і не вагалася ні секунди.*

Після того як мій чоловік ішов на роботу, я зазвичай закінчувала щоденну хатню роботу, а потім лягала і проводила кілька годин у Facebook, Messenger та Instagram. Майже по 15 годин на тиждень я проводила в соціальних медіа. Я постійно посилала іншим смішні відео та фотографії, але дуже рідко ділилася посланнями про Церкву. Часто перед тим як лягати спати чоловікові доводилося допомагати мені вийти із соціальних медіа, щоб я могла заснути.

У той час я поставила собі за мету повністю прочитати Біблію, щоб це допомогло мені краще зрозуміти євангелію Ісуса Христа. Кожного дня я читала приблизно

по три розділи. У дні, коли соціальні медіа поглинали певну кількість мого часу, я намагалася читати трохи більше.

Якось увечері я поклала біля себе Біблію, щоб прочитати кілька розділів. Але перед читанням я схопила телефон і провела наступні півтори години в соціальних медіа. Коли я зрозуміла, котра година, то відклала телефон і стала навколішки, щоб помолитися. Моя молитва тривала менше 10 секунд. Як тільки я підвелася, у розумі пролунав голос: “Я б хотів, аби ти приділяла молитві стільки ж часу, скільки ти приділяєш його соціальним медіа”.

Я була здивована, отримавши таке чітке послання від Духа. Я

знала, що робити, і не вагалася ні секунди. Я відразу ж видалила додатки соціальних медіа зі свого телефону й розпочала піст, який полягав у відмові від використання соціальних медіа.

Через тиждень я отримала ендаумент у святому храмі. Я не лише уклала завіти з Господом, але й пообіцяла Йому, що у свій вільний час буду читати про Церкву, про рока Джозефа Сміта і продовжу читання Біблії.

Небесний Батько надзвичайно благословив мене за рішення зробити кращий вибір—утримуватися від соціальних медіа і присвячувати більше часу отриманню знань про відновлену євангелію Ісуса Христа. ■

Денето Форде Сент-Кетрін, Ямайка

*Євангелія дає мені мету,
яка спонукає просуватися
вперед і сподіватися на
кращі дні.*

ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ

Дізнайтеся, як розуміння Відновлення і плану спасіння змінило життя Денето. Прочитайте статтю в цьому номері журналу в додатку Євангельська бібліотека або на сайті ChurchofJesusChrist.org/go/12115.

Якір мого життя і віри

Шиньіро Хара, Токіо, Японія

Чим більше я читав Книгу Мормона, тим більше вірив, що вона є словом Бога.

Вдитинстві я не знав, що таке радість, але все змінилося, коли двоє американців постукали в наші двері.

У 14-річному віці мене зацікавили ті двоє американців, які розмовляли японською і називали себе місіонерами. Після того як вони пішли батько вручив мені книгу, яку вони щойно йому дали і яка називалася Книгою Мормона. Я почав її читати і відчув щось особливе, проте не знав, що це таке. Через місяць я дочитав книгу і поставив її у себе на полиці.

Минуло три роки, і я зустрів двох місіонерів на залізничній станції в Токіо. Вони запросили мене послухати їхнє послання. На нашу наступну зустріч я приніс Книгу Мормона.

Вони почали розмову з таких слів: "Ми б хотіли подарувати тобі важливу книгу".

Я дістав зі своєї сумки Книгу Мормона і запитав: "Ось цю книгу? Я вже прочитав її".

Вони були приголомшені. Згодом місіонери вже навчали мене евангелії і запропонували запитати Бога зі щирим серцем, чи Книга Мормона істинна (див. Мороній 10:4--5).

Одного вечора я думав про Бога, Церкву, Книгу Мормона, про те, як я можу бути щасливим, і відчув усередині тепло. Тоді я вирішив охреститися.

Приєднавшись до Церкви, я продовжував читати Книгу Мормона. Одного дня під час читання у мене в голові з'явилася чітка думка про ліки, які приймає мій

батько від високого тиску. Я більше про них дізнався і виявилось, що одним з побічних ефектів від їх вживання може бути глибока депресія. Я запропонував батькові попросити лікаря замінити йому ліки. З того часу в нього більше не було депресії.

Чим більше я читав, тим більше вірив, що Книга Мормона є словом Бога. Я став щасливішим і хотів ділитися істиною з іншими людьми.

Мої батьки були проти того, щоб я поїхав на місію, і згодом вигнали мене з дому, але я був рішуче налаштований. Я служив у штаті Теннессі, США. Оскільки я був місіонером-святим останніх днів з буддистської країни, який служив у Біблійному поясі США, мене часто питали, як я міг повірити у Книгу Мормона. Я свідчив, що я молився про її істинність і отримав відповідь, що вона істинна.

Після місії я закінчив навчання і почав працювати у великій компанії в Японії. Мене відряджали бути її співробітником у різних країнах світу, в тому числі у М'янмі, Англії та Ірландії. Куди б я не їхав, я ділився своїм свідченням про Книгу Мормона з якомога більшою кількістю людей--від водія таксі до міністра.

Книга Мормона була--і завжди буде--якорем мого життя і моєї віри в Ісуса Христа. Коли навалюються труднощі, я читаю Книгу Мормона і долаю свої випробування, відчуваючи духовну підтримку від Небесного Батька і нашого Спасителя. Книга Мормона благословляє кожен день мого життя. ■

Книга Мормона, яка змінила життя Шиньіро Хари.

Зосереджена на домівці Церква далеко від дому

Крістофер Калвер, шт. Колорадо, США

Як я зможу допомагати своїм дітям зміцнюватися в евангелії, якщо буду далеко від дому?

Коли під час генеральної конференції 2018 року Президент Рассел М. Нельсон описував зосереджену на домівці Церкву і коли у 2019 році було оголошено про Програму для дітей і молоді, наша сім'я дуже цьому раділа.

Втім з наближенням 2020 року перед нами постали суттєві труднощі. У січні я мав вирушити в шестимісячне відрядження для проходження військової служби в іншому місці. Я знав, що ми з дружиною маємо священний обов'язок зробити так, щоб наша домівка була основним місцем навчання евангелії для наших п'яťох дітей, але не знав, як я можу виконувати свою частину, перебуваючи далеко від дому.

Наші діти почали активно міркувати над тим, які цілі мають встановити, щоб зростати “мудрістю, і віком та благодаттю, у Бога й людей” (Лука 2:52), так само, як і Спаситель. Моя восьмирічна донька сказала мені, що одна з її цілей—навчитися куховарити з татком. Із сумом у серці я мав попросити її змінити ціль, аби вона запланувала те, що тривалий час зможе робити без моєї допомоги. Мої сини захотіли навчитися краще грати в баскетбол і бігати—цими двома видами спорту ми любимо займатися разом. Я підтримав їхнє бажання досягнути цих цілей, знаючи, що не зможу їм допомагати. Усією сім'єю ми якнайкраще підготувалися.

Розлука із сім'єю—це завжди випробування, але завдяки технологіям та настановам сучасного пророка я зрештою отримав можливість брати участь у сімейному вивченні евангелії.

Навчаючись за планом *За Мною йдіть*, ми відчували єдність, незважаючи на те, що нас

розділяли 10 часових поясів. Якщо дозволяв час, я рано-вранці входив у відеочат, коли моя сім'я ввечері читала Писання, і ми обговорювали ті розділи Книги Мормона, які вивчали. По телефону я розмовляв з дітьми про відео, зняті по Книзі Мормона, а ми з дружиною обговорювали ідеї для домашнього сімейного вечора.

Бажаючи допомогти своїм дітям виконувати Програму для дітей і молоді, я встановив власні цілі і посилав дітям кожного тижня написані від руки записки, в яких розповідав про свої досягнення й запитував їх про їхні цілі. Завдяки регулярним телефонним дзвінкам я іноді навіть міг долучитися до сімейних молитов.

Під час розлуки із сім'єю я швидко побачив, які благословення ми отримуємо, якщо дослухаємося до настанов пророка. Я також зрозумів, що зробити домівку, зосередженою на вивченні евангелії, можливо навіть тоді, коли я знаходжуся від них за півсвіту! ■

Коли ми постукали у двері до сім'ї Баутиста, то ї не підозрювали, які благословення побачимо в майбутньому.

Шматочок місіонерського раю

Стівен Хант

Одного дощового вечора в кінці листопада 1973 року ми з напарником ходили від дверей до дверей у Манілі, Філіппіни, займаючись місіонерською роботою, і постукали у двері Ромео й Наті Баутиста. Вони запросили нас увійти й люб'язно послушали наше коротке послання. Наті не розмовляла англійською (а ми в той час навчали лише англійською), але Ромео розмовляв і хотів, щоб ми прийшли ще раз. Він також сказав, що його молодшій сестрі Авелії, яка живе у них, поки навчається в коледжі у Манілі, мабуть, теж буде цікаво послухати.

Ми так раділи цим новим зацікавленим євангелією, як можуть радіти лише юні місіонери, і з нетерпінням чекали, коли за кілька днів знову зможемо побачитися з ними. Урок пройшов так добре, що нам важко було в це повірити. Ромео і Авелія уважно слухали й ставили запитання. Наті слухала, але мало розуміла з того, що ми розповідали. Усі вони з самого початку були сприйнятливими до послання—а це мрія кожного місіонера!

Щоразу, коли ми йшли від них після уроку, Ромео проводив той самий урок для своєї дружини мовою тагалог. Вони разом повільно читали Книгу Мормона

Наті й Ромео Баутиста зі своїми дітьми в 1973 році.

англійською мовою. У той час у них було дві маленькі доньки: Рут, яка щойно почала ходити, і Наміе, яка була немовлям.

У грудні 1973 року я був щасливий охрестити і конфірмувати Ромео та його сестру Авелію. Ми з напарником раділи, що ця сім'я виявляє таку віру і зацікавленість євангелією, але ми ніколи не могли передбачити вічного впливу, який матиме їхнє рішення, і те, якою неймовірною буде кількість людей, що отримають благословення в найближчому й віддаленому майбутньому.

З самого початку Ромео і Авелія стали вірними й сильними членами філії Макаті. Невдовзі після їхнього хрищення я повернувся додому в Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта. Радючи тому, що повертаюся додому, я навіть не записав поштової адреси Ромео, щоб написати йому листа. У той час не було ні Інтернету, ні мобільних телефонів.

Невдовзі я познайомився із Сьюзен, моєю вічною супутницею. Я навчав її, охрестив, і в 1975 році ми з нею уклали шлюб, а в 1976 році були запечатані в Солт-Лейкському храмі. У нас народилося троє дітей, і ми активно служили у різних церковних покликаннях. Я також приділяв значний час нашому сімейному

бізнесу. Мені часто згадувалася сім'я Баутиста. Мені хотілося дізнатися, як вони живуть, але я не знав, як можу зв'язатися з ними.

І тоді одного чудового дня у 1997 році я отримав листа від пані Авелії Війтенберг, який надійшов з Маккая, штат Квінсленд, Австралія! У мене там не було знайомих, але

коли я прочитав листа, то дізнався, що Авелія, сестра Ромео, познайомилася з австралійцем голландського походження й уже кілька років живе у Квінсленді. Вона знайшла мою стару поштову адресу у своєму записнику під час весняного прибирання дому.

Ми з Авелією почали листуватися, бажаючи знати, що відбулося в житті кожного з нас за минулі десятиліття. Вона також дала мені поштову адресу Ромео, який переїхав до Тіві, що у південній частині острова Лусон на Філіппінах.

Того року, після 24-річної перерви у спілкуванні, ми почали листувалися з Ромео, і наші старі стосунки відновилися. Ромео розповів, що у них з Наті тепер п'ятеро дітей. Наті й решта сім'ї охрестилися після мого повернення додому. Їхня найстарша донька Рут закінчила служіння у Філіппінській місії Давао, а друга й третя дочка, Наміе та Джоан, на той час служили, відповідно, в північній частині Лусону та в Гуамі. У них була ще четверта донька Лін, яка пізніше служила в

Сім'я Баутиста в день свого запечатування в Манільському Філіппінському храмі.

Філіппінській місії Баг-йо, і нарешті син Джон, який пізніше служив у Філіппінській місії Кагаян-де-Оро.

Ми з дружиною попросили адреси Наміе та Джоан і послали їм листи у їхні місії. Ми ніколи їх не бачили і зовсім їх не знали, але відразу відчули такий міцний зв'язок між нами, який важко описати

словами. Здавалося, що вони наші доньки! Під час листування відновилася наша любов до сім'ї Баутиста, а особливо до Наміе та Джоан, які були сповнені Духом, служачи на місії повного дня. В одному з листів Наміе запитала, чи може вона зателефонувати нам на Різдво, оскільки у її батьків не було в той час телефону. З дозволу президента місії вона зателефонувала нам у день Різдва в 1997 році, і ми обоє упродовж кількох хвилин просто плакали. Потім я нагадав їй, що міжнародний телефонний дзвінок надто дорогий, щоб марнувати його лише на те, аби поплакати в слухавку. Ми посміялися і мали чудову розмову, незважаючи на її обмежене знання англійської мови. Вона запросила нас приїхати на Філіппіни влітку наступного року, коли повернеться додому й буде звітувати на причасних зборах про свою місію.

Влітку 1998 року, коли Наміе поверталася з місії додому, я запланував, що поїду на Філіппіни зі своєю 16-річною донькою. Ми приїхали в Манілу, а потім

зустрілися з Рут. Ми разом відвідали Манільський Філіппінський храм. Потім ми полетіли на південь у Тіві, де жила її сім'я. Неможливо описати радість, яку я відчув, коли знову побачив Ромео і його сім'ю. Сильні узи нашого братерства відразу ж відновилися. Ми розмовляли, обнімалися і віддавалися спогадам; ми разом їли і кожного вечора, поки ми були там, читали Писання з його сім'єю. Вони були такими сильними стовпами свідчення у своїй маленькій філії. Ми були на причасних зборах у філії Тіві й слухали, як Намі звітувала про свою місію. То було дивовижно. То було майже, як на небесах. Дійсно, то був місіонерський рай.

У той час Ромео служив президентом філії Тіві. Він був тим знаряддям, за допомогою якого євангелія дійшла до його родичів, що жили на півночі Лусону. Ромео привів свою сім'ю до храму, де він запечатався з Наті та всіма їхніми дітьми. Зараз усі п'ятеро дітей одружені й запечатані в Манільському храмі. Дехто з них уклав шлюб з колишніми місіонерами. Джоан стала знаряддям у навершенні до євангелії свого хлопця. Вони чекали рік після його хрищення, а потім одружилися в Манільському храмі. Наті раптово померла в 2007 році, але сім'я залишилася непохитною в євангелії. Вони вдячні за завіт запечатування і знають, що знову побачать свою чудову дружину й матусю, якщо залишаться вірними.

Зараз налічується понад 70 членів родини Баутиста, які активні в Церкві. В самій сім'ї та в родині є 17 колишніх місіонерів повного дня і 14 храмових шлюбів. Члени сім'ї також служили єпископами і президентами філій, президентами колу та округу і президентами та радниками в Товаристві допомоги, Товаристві молодих жінок і Початковому товаристві! Джон, син Ромео, був

єпископом в Кесон-Сіті. Чоловік Рут був членом вищої ради в тому ж колі. Чоловік Лін також був президентом філії в Тіві. Безперечно, сім'я Баутиста створює міцний спадок служіння й віри на Філіппінах.

З 2008 по 2010 рік ми з дружиною служили як літня місіонерська подружня пара у Філіппінській місії Сан-Пабло. Одного дня в Манільському храмі зібралася більшість сім'ї Баутиста, щоб бути присутніми під час укладання шлюбу Джона Баутисти, сина Ромео, з сестрою Вікторіно, однією із колишніх сестер-місіонерок з місії Сан-Пабло, яка, завершивши служіння, нещодавно повернулася додому.

Наш президент місії запитав, чи хотіли б ми взяти участь у тій радісній події, і ми відразу ж запланували там бути. Моя дружина знала про мої теплі стосунки з сім'єю Баутиста, але була абсолютно приголомшена, побачивши, скільки членів їхньої сім'ї зібралися там і як сильно вони її люблять. У її житті з'явилося 70 нових друзів.

Мені часто спадають на думку слова з Учення і Завітів 18:15: "І якщо буде так, що вам доведеться трудитися всі ваші дні, сповіщаючи покаяння цьому народові, і ви приведете тільки одну душу до Мене, якою великою буде ваша радість

з нею в царстві Мого Батька!" Як кола на воді, вплив однієї душі—Ромео—поширився, створивши цілі хвилі сильних свідчень і активного церковного служіння на Філіппінах.

Я мав щастя допомогти закинути той камінець у воду сорок років тому, коли охрестив Ромео та Авелію. Я відчув невимовну радість, спілкуючись з цією великою сім'єю, в якій уже третє покоління живе за євангелією. Це дійсно неперервний спадок і радість місіонерської роботи. Це шматочок місіонерського раю! ■

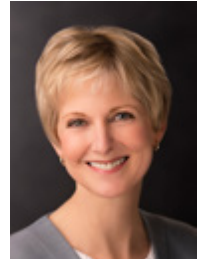
Автор живе в штаті Юта, США.

Коли я знову зустрівся з Ромео в 1998 році, сильні узи нашого братерства відразу ж відновилися.

Жінки і сила завітів

**Президент
Джин Б. Бінгем**
Генеральний
президент
Товариства
допомоги

Ми можемо радіти привілеям і силі, які маємо завдяки священству.

Президент Рассел М. Нельсон навчав, що небеса відкриті жінкам, які отримали в дар силу Бога, що з'являється завдяки їхнім завітам священства, тією ж мірою, що і чоловікам, які є носіями священства.

“Я молюсь, щоб ця істина закарбувалася в серці кожної з вас, оскільки я переконаний, що вона змінить ваше життя,—сказав він. — Я хотів би залишити вам благословення, щоб ви могли зрозуміти силу священства, якою вас було обдаровано, і щоб ви збільшували цю силу, виявляючи свою віру в Господа і в Його силу”.

Президент Нельсон запросив жінок Церкви “з молитвою вивчати” істини стосовно сили священства і “дізнаватися, чого Святий Дух буде навчати” нас. Мені подобається, що наш сучасний пророк запросив кожну з нас навчатися й отримувати одкровення та краще “здобу[вати], зрозумі[ти] і використовуват[и] силу, якою [нас] було обдаровано”¹.

Багато разів у своєму житті я отримувала обіцяні благословення, які приходили після того, як я дотримувалася поради пророків. Це запрошення не є винятком. Розмірковуючи над запрошенням Президента Нельсона, я відразу ж подумала про храм—місце, в якому мене було обдаровано силою священства,—і про той дар, яким була ця сила впродовж мого життя. Знадобилися роки, перш ніж я усвідомила, як та сила виявляється в моєму житті.

Сила священства, як і дар Святого Духа, приходять від люблячого Небесного Батька і внаслідок нашої особистої праведності. Дотримуючись своїх завітів з Господом, ми маємо можливість отримувати одкровення стосовно свого життя, наших сімей, роботи, навчання—усього, в чому ми шукаємо скерування. Немає нічого, що було б важливим для нас і неважливим для Господа. І коли ми запрошуємо Духа бути з нами, ми можемо здобути краще розуміння сили священства завдяки скеруванню Святого Духа.

Чим більше я дізнаюся про силу священства через особисті вивчення і досвід, тим більше я розумію, яким важливим воно є для всіх аспектів мого життя. Сила священства допомагає нам отримувати одкровення для подолання наших щоденних випробувань.

Під час виконання свого покликання—оскільки я служу, маючи повноваження священства, надане мені тим, хто має ключі,—у мене неодноразово з'являлися саме такі думки або слова, які необхідно було почути молодій жінці або сестрі з Товариства допомоги чи дитині з Початкового товариства. Я знаю, що ці слова приходили завдяки повноваженню священства, наданому мені, коли мене рукопоклали на те покликання.

У шлюбі, як і в будь-яких стосунках, люди проходять стадії й фази навчання та зростання. Я зрозуміла, що коли пам'ятаю, ким є мій чоловік, ким є я і що ми маємо робити разом як діти Бога, моє серце змінюється. Оскільки ми запечатані повноваженням священства, це дає нам обом силу і спонукає зміцнювати нашу єдність. Коли Спаситель сказав: “Якщо ви не єдині, ви не Мої” (Учення і Завіти 38:27), Він мав на увазі не лише Церкву. Він мав на увазі також і наші сімейні стосунки.

Оскільки я мати, то пам'ятаю, як хвилювалася про одну свою дитину, яка, будучи молодою людиною, робила те, що, як я знала, не принесе їй щастя. Ми домовилися, що обговоримо проблему і призначили час для розмови. У призначений для телефонного дзвінка час я вже підготувала свою нотацію; я точно знала, що маю сказати. Я молилася, щоб Дух був зі мною. Слова, які промовляли мої вуста з самого початку й упродовж нашої розмови повністю

відрізнялися від того, що я планувала сказати. Але саме вони були потрібні моїй дитині. Завдяки дару Святого Духа серця пом'якшилися і знайшлося краще рішення. Це ілюструє, як саме сила священства діє у нашому житті.

Надто часто жінки порівнюють себе з іншими. Але жодна з нас не почувається добре, коли ми порівнюємо себе з іншими. Кожна жінка наділена унікальною комбінацією здібностей і талантів, і всі вони є Богом даними дарами. Лише тому, що ми з вами не є однаковими,---тобто всі жінки є різними---це не робить нас кращими чи гіршими. Нам необхідно дізнатися про свої дари і розвивати їх, пам'ятаючи, Хто їх нам дав, а потім використовувати їх для Його цілей. Якщо ми ділимося своїми дарами, щоб благословляти інших, то відчуваємо силу священства у своєму житті.

Я мала привілей познайомитися з багатьма видатними жінками, чия віра і сила виявляється у їхніх вчинках. Жінки діляться своїми талантами та здібностями багатьма різними способами. Вони справляють величезний вплив на життя людей навколо них---у сім'ях, на роботі, у церкві, під час навчання або в інших місцях, де вони бувають.

Я також ось що дізналася про священство: ми досягаємо кращих результатів, якщо взаємодіємо одне з одним. Саме таким є Господній задум; це божественний взірць. Нам не потрібно змагатися, бо все розмаїття дарів, талантів і здібностей є необхідним---це стосується як чоловіків, так і жінок. Господь лагідно скеровує нас на цьому шляху, аби всі ми могли здобути краще розуміння того, як співпрацювати і цінувати внески одне одного. Це дійсно найкращий спосіб виконувати Його роботу.

Жінкам не потрібно чекати, коли хтось їм скаже, що робити з їхніми дарами, талантами і силою. Ми здатні отримувати одкровення для себе. Нам не слід чекати, щоб бути під дією; нам необхідна сміливість діяти відповідно до отриманого одкровення. Прагнення натхнення і відгук на той духовний провід є доказом того, що ми спираємося на силу священства, яку нам обіцяно, якщо ми дотримуємося завітів, укладених з Богом.

Як навчав Президент Нельсон: "Що ще може бути більш захоплюючим, ніж працювати з Духом заради розуміння Божої сили---сили священства?" Він пообіцяв, що "зі зростанням вашого розуміння і виявлення віри в Господа і в Його силу священства, ваша здатність використовувати цей духовний скарб, який Господь зробив доступним, зростатиме"². І я знаю, що ці обіцяння від нашого сучасного пророка є певними. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, "Духовні скарби", *Ліягона*, лист. 2019, с. 77.
2. Рассел М. Нельсон, "Духовні скарби", с. 79.

Люсі користувалася своїми духовними дарами

Шерелін Д. Хаукрофт

Відділ історії Церкви

Подібно до Люсі Мак Сміт кожен з нас може отримувати одкровення. Усі ми маємо унікальні духовні дари, які можуть благословляти наші сім'ї та Церкву.

Був жовтень 1838 року, і Люсі Мак Сміт взяла за руки своїх синів Гайрума і Джозефа, перш ніж їх забрали. Керівники уряду наказали святим залишити ту місцевість. Кілька провідників Церкви було заарештовано солдатами, а незаконний військовий суд видав наказ про їхній розстріл. Люсі не знала, чи побачить ще коли-небудь живими своїх синів.

Що могло допомогти їй, матері, витримати таке випробування? Минуть роки, Люсі озирнеться на той час і згадає, що її зміцнювало послання втішення, яке вона отримала “завдяки дару пророцтва”: “Нехай твоє серце втішиться стосовно твоїх дітей; їхні вороги не завдадуть їм шкоди”¹.

Цей духовний досвід приніс Люсі та всій сім'ї відчуття “втішення, яке перевищує будь-яке заспокоєння, що можна отримати на землі”.

Смітів і багато інших сімей святих останніх днів було вигнано з Міссурі. Знайшовши прихисток у

сусідньому штаті Іллінойс, Люсі та Джозеф Сміт старший намагалися щось дізнатися про своїх синів, але не отримали жодних відповідей. Дух знову промовляв мир душі Люсі, кажучи, що Гайрум і Джозеф прийдуть наступного вечора.

Єпископ Едвард Партридж, який був з Люсі, коли вона отримала це одкровення, висловив сумнів: “Раніше я завжди вам довіряв, але я не бачу жодних підстав для того, щоб це одкровення виповнилося; втім, якщо так станеться, то я більше ніколи не буду ставити під сумнів ваше слово”.

Тієї ночі уві сні Люсі бачила, як її ослаблені й голодні сини їдуть через прерію. Люсі підготувалася до їхнього повернення додому— і вони дійсно приїхали наступного дня. Вони розповіли про свою подорож, і той опис повністю

відповідав тому, що вона бачила. Після цього єпископ Партридж сказав, що завжди буде вважати Люсі “справжньою пророчицею”. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Цитати містяться в “Lucy Mack Smith, History (1845)”, 281, 290–291, josephsmithpapers.org.

Будучи матір'ю пророка Джозефа, Люсі була очевидцем Відновлення. Читайте більше про неї у цифровому випуску цього номера в додатку Євангельська бібліотека і на сайті iahona.ChurchofJesusChrist.org.

ПОСИЛАННЯ НА ПИСАННЯ: ДАРИ ДУХА

- Дії 2:17–18
 1 Коринтянам 14:1
 Об'явлення 19:10
 Учення і Завіти 46:10–26
 Уложення віри 1:7

Як нас благословляє відновлена євангелія?

В Ученні і Завітах 1 Господь проголосив: “Ці заповіді від Мене, і їх було дано Моїм слугам” (Учення і Завіти 1:24). Він пояснює, як збірка цих одкровенень, заповідей і вчень благословить Церкву та її перших членів. Його слова актуальні й сьогодні.

ОБГОВОРЕННЯ

Щоб дізнатися більше про ці та інші благословення, читайте Учення і Завіти 1:19–30.

Почавши вивчення Учення і Завітів, що, як ви помітили, каже вам Бог?

Тим, хто прагне мудрості, буде дано настанову (див. вірш 26).

Тим, хто грішить буде “докоря[тися], щоб вони могли покаятися” (вірш 27).

Благословення для членів Церкви

Смиренні стануть сильними, отримують благословення з висоти і знання (див. вірш 28).

Благословення для Церкви

Віра збільшиться на землі (див. вірш 21).

Буде встановлено вічний завіт Господа (див. вірш 22).

Буде проголошуватися повнота євангелії слабкими і простими (див. вірш 23).

Буде сила закласти основи Церкви і вивести її з мороку і з темряви (див. вірш 30).

Як я можу сам довідатися?

Юний Джозеф хотів зрозуміти сам, яка ж релігія була істинною. Він запитав у Бога в молитві й отримав відповідь безпосередньо від Бога та Ісуса Христа. Він повернувся додому і сказав матері: “Я сам довідався” (Джозеф Сміт—Історія 1:20).

Чого ми можемо навчитися з прикладу Джозефа? Як ми можемо “довідатися самі”, що таке істина?

- Джозеф присвятив багато часу читанню Біблії. Він прочитав у Посланні Якова 1:5, що може поставити своє запитання Богові у молитві.
- У Першому видінні Спаситель сказав Джозефу, що серед існуючих релігій немає жодної істинної. Він також сказав, що одного дня Його Церкву буде відновлено. Джозефу потрібно було чекати, щоб дізнатися більше. Іноді нам також доводиться чекати на відповідь.

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, *Ліягона*, трав. 2018, сс. 93–96.

- Джозеф не сидів просто вдома, чекаючи на відповідь. Він побував у різних церквах. Розмовляючи з провідниками та членами різних конфесій, Джозеф відчув, що чогось не вистачає, і це спонукало прийняти рішення запитати у Бога. Коли ми здобуємо всю можливу інформацію, це допомагає нам отримати натхнення від Небесного Батька, яке стає для нас благословенням¹.

Чого Мороній навчав Джозефа Сміта?

2 1 вересня 1823 року Джозеф Сміт молився, щоб отримати прощення своїх гріхів і знати своє становище перед Богом. Коли Джозеф молився, світло наповнило його кімнату і він побачив ангела, який стояв у повітрі.

Ангел назвав Джозефа по імені й представився Моронієм. Він сказав Джозефу, що його прощено і що Бог має для нього роботу.

ОБГОВОРЕННЯ

Про що ми дізнаємося з того, чого Мороній навчав Джозефа?

Джозеф дізнався про золоті пластини, заховані на пагорбі неподалік, які містять “повноту вічної євангелії” (Джозеф Сміт—Історія 1:34). Мороній також розповів Джозефу про Урім і Туммім, які Бог приготував для того, щоб Джозеф переказав пластини (див. Джозеф Сміт—Історія 1:35).

Мороній сказав, що його ім'я “матиме добру і погану славу серед усіх народів, колін і язиків” (Джозеф Сміт—Історія 1:33).

Мороній переказав Джозефові кілька пророцтв, які мали найближчим часом здійснитися і стосувалися встановлення цього останнього розподілу, та благословень, які придуть у світ завдяки цьому.

Тієї ночі Мороній являвся Джозефу тричі, а потім ще раз уранці. Він промовляв те саме послання, однак кожного разу доповнював інформацію та давав Джозефу більше настанов (див. Джозеф Сміт—Історія 1:44–46, 49).

“Яке більше свідчення ти можеш мати, ніж від Бога?”

ЯК ці одкровення можуть стосуватися нас у наш час?

Перш ніж Олівер став писарем у Джозефа, він молився, аби дізнатися про те, чи робота Джозефа є істинною. Коли Олівер молився, то відчув мир і підтвердження.

У Олівера все ще виникали питання, поки він допомагав Джозефу перекладати. Він знову запитував у Бога про істинність цієї роботи.

Господь нагадав Оліверу, що Він уже отримав відповідь на свою молитву:

“Хіба Я не промовляю мир твоєму розуму стосовно цього? Яке більше свідчення ти можеш мати, ніж від Бога?” (Учення і Завіти 6:23).

Подібно до Олівера ми повинні покладатися на минулий духовний досвід і зміцнюватися ним, коли настають важкі часи.

ДІЗНАЙТЕСЬ БІЛЬШЕ

Довідайтесь, що відбулося з молодого жінкою, коли вона згадала свій минулий духовний досвід, у цифровій версії цього номеру журналу.

КОЛИ було отримано ці одкровення?

- Ці одкровення було дано в

1829

році

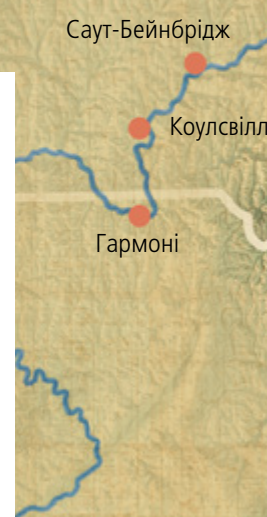
ДЕ було отримано ці одкровення?

- Ці одкровення було отримано в Гармоні, шт. Пенсільванія.

ХТО був залучений до отримання цих одкровень від Бога?

- Джозеф Сміт
- Олівер Каудері. Він дізнався про Джозефа Сміта і про золоті пластини й запропонував бути писарем, у той час як Джозеф перекладав Книгу Мормона.

Як вивчення історії Церкви зміцнює мою віру

Кхумбулані Д.
Мдлеце

Порадник з історії
Церкви в Африці

Коли я навчався у старших класах середньої школи в Південній Африці, мені подобалося вивчати історію. Вступивши до університету, я отримав ступінь з історії. Під час навчання в семінарії, а потім в інституті я із задоволенням вивчав усі курси, але найбільше мені сподобався курс Учення і Завіти, бо, вивчаючи його, я ознайомився з історією Церкви. З роками я полюбив читати книги з історії Церкви—навіть ті, в яких розглядалися складні питання з нашої історії. Оскільки я продовжую вивчати історію Церкви з різних джерел, моя особиста віра зміцнюється. Ось три способи, у які це відбувається.

Історія Церкви відкриває мені бачення ПЕРСПЕКТИВИ, особливо коли це стосується певних практик минулих часів, серед яких обмеження, пов'язані з отриманням священства і храмових благословень. Коли я вперше дізнався про те, що були часи, коли темношкірі чоловіки не могли мати священство, моя віра похитнулася. Як могла Церква, яку я люблю, не надавати священство темношкірим? Деякі люди намагалися продемонструвати мені пояснення, які, як вони

заявляли, ґрунтуються на доктрині або на Писаннях. Ці пояснення дуже бентежили й тривожили. З часом саме історичне пояснення виявилось логічним і принесло заспокоєння. В історичному вступі до Офіційної декларації 2, наприклад, пояснюється, що Джозеф Сміт висвятив у священство кількох чорношкірих чоловіків, але провідники Церкви припинили надавати священство чорношкірим ще на початковому етапі історії Церкви. Потім там наведено таку важливу заяву: “В церковних записях відсутні чіткі причини початку цієї практики”¹. У статтях Gospel Topics (Євангельські теми)² та інших церковних посібниках це питання розглянуто більш докладно і в ширшому історичному контексті³. Ці історичні пояснення знайшли відгук у моїй душі й зміцнили мою віру.

Історія Церкви допомагає мені БУТИ ВДЯЧНИМ ЗА ТИХ, хто ЖИВ РАНИШЕ. Це особливо стосується випадків, коли ми розмірковуємо над внеском, на перший погляд, “звичайних” членів Церкви. Наприклад, зведення перших каплиць у Південній Африці, Зімбабве й Замбії у 1950-ті й 1960-ті роки стало можливим завдяки внескам членів Церкви. Отримання храмових

обрядів вимагало ще більших жертв. Знаючи про те, що доведеться чекати десятиліттями, перш ніж у Церкви будуть храми в Африці, багато членів Церкви продавали своє майно, у тому числі й будинки, аби мати гроші, щоб здійснити подорож до храму та взяти участь у тих священних обрядах. Церква на Африканському континенті побудована на вірі тих перших членів Церкви, у яких було так мало усього, але які пожертвували так багато. Коли я читав їхні записи, моя віра зміцнювалася, а бажання жертвувати зростало.

Історія Церкви надихає мене КРАЩЕ ВЕСТИ ЗАПИСИ. Провідники Церкви заохочують нас вести щоденники. Чому? Тому що історія Церкви—це запис про “спосіб життя, ...

віру і діяння” її членів (див. Учення і Завіти 85:2). Кожного разу, коли я читаю історію Церкви, наприклад, нову історію—книгу *Святі*, мене вражає, що підготувати ці томи стало можливим лише завдяки щоденникам, листам та іншим записам звичайних членів Церкви. Їхні щирі розповіді, написані від першої особи, надихають мене краще вести щоденник, таким чином допомагаючи майбутнім історикам документувати правдиву історію Церкви в Африці.

Також є й інші особисті благословення, які приходять завдяки читанню історії Церкви й зусиллям з ведення власних записів. Подібно до того, як навчав президент Генрі Б. Айрінг, другий радник у Першому Президентстві, я маю благословення бачити й пам'ятати, як Господь являв Свою руку у моєму житті й у житті моєї сім'ї⁴. Думка про це зміцнює моє свідчення і збільшує здатність протистояти труднощам у моєму житті. Коли я веду власні записи й думаю про те, як інші члени Церкви ретельно ведуть свої записи, то починаю бачити, яким чином діє Господь, відновлюючи Його Церкву і Царство в ці останні дні.

Ці та багато інших уроків, засвоєних завдяки вивченню історії Церкви, значною мірою сприяли моєму духовному розвитку. Ці уроки також дали мені сміливість захищати свою віру, бо я розумію, чому ми робимо те, що ми робимо. Знання історичного контексту багатьох з наших практик та вірувань допомогло мені стати кращим учителем і кращим учнем. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. вступ до Офіційної декларації 2.
2. Див. “Race and the Priesthood”, Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org.
3. Див. наприклад, *Основи Відновлення* (посібник Церковної системи освіти), 2016, розділ 26.
4. Див. Генрі Б. Айрінг, “О, пам'ятайте ж, пам'ятайте”, *Ліягона*, лист. 2007, сс. 66–69.

Залучати кожного

Трейсі Браунінг

Член генерального правління Товариства допомоги

Що ми можемо зробити, аби деяким людям було легше подолати хвилювання і відчуття самотності, коли вони наближаються до дверей каплиці?

Оскільки ми є послідовниками Христа, більшість з нас приймає рішення в буквальному розумінні “стояти на святих місцях” кожного тижня, відвідуючи недільні збори (Учення і Завіти 45:32). Ми приходимо, щоб відчуті Духа і побути разом, а для багатьох це ще й можливість поспілкуватися з іншими, відчуті свою потрібність і належність. Усі ми сподіваємося, що ми “вже не чужі й не приходитьки, а співгорожани святим, і домашні для Бога” (Ефесянам 2:19).

Однак дехто, наближаючись до дверей каплиці, може відчувати безпорадність, тривогу або самотність. Досвід цих людей, сімейний стан або обставини можуть не відповідати придуманому ними “ідеалу”. Це часто спонукає їх почуватися так, ніби вони стоять зовні, зазираючи всередину, незважаючи на те, що такий “ідеал” є далеким від реалій життя будь-кого з нас.

Наші обставини не впливають на нашу цінність в очах Бога, і в багатьох випадках ці менш ніж ідеальні обставини спонукають нас зростати й навчатися. Але є багато людей, які, живучи за таких обставин, вважають, щоб їм важко вписатися в загал або знайти повне порозуміння. Що ми можемо робити, аби усунути перешкоди, які заважають іншим людям відчувати свою належність до нас, хоча і в нас самих можуть виникати подібні почуття?

Заклик залучати кожного

Створювати атмосферу, в якій кожен відчуває себе бажаним—це складова дотримання наших завітів. Під час хрищення ми обіцяємо, що не допустимо, аби хтось страждав на самоті, і що ми будемо з ними сумувати, втішати їх та нести їхні тягари (див. Мосія 18:8--10).

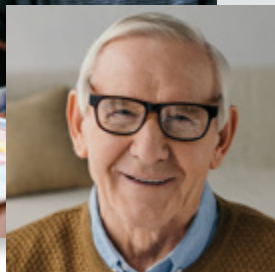
Створювати атмосферу належності—це характерна риса нашої Церкви. Ми маємо залучати кожного до поклоніння Богові так само, як Спаситель запрошує кожного скуштувати від Його спасіння (див. 2 Нефій 26:24--28, 33; 3 Нефій 18:22--23).

Створювати атмосферу належності дуже важливо, якщо ми хочемо стати такими, як Спаситель. Любити інших та розширювати своє коло, включаючи тих, хто не такий, як ми,—це складова процесу вдосконалення (див. Матвій 5:43--47).

Зрештою, щоб Він назвав нас Своїми, нам потрібно досягнути єдності одне з одним (див. Учення і Завіти 38:27).

Він розуміє будь-які труднощі

Любов Бога до Його дітей є не вибірковою, а навпаки—всеохоплюючою. Він запрошує всіх “прийти до Нього і скуштувати від Його доброти; і Він ні від кого не відмовиться, хто прийде до Нього” (2 Нефій 26:33).

Він знає і любить:

- Сестру, яка нещодавно розлучилася і якій боляче слухати обговорення, присвячені шлюбу.
- Молоду людину, яка має багато запитань і шукає відповідей.
- Сестру, яка страждає від занепокоєння, відчуває глибоку самотність і страх.
- Молодого чорношкірого брата, який почуває себе незатишно під час уроку, на якому обговорюється неправильне розуміння питання раси та священства.
- Сестру, яка ще не у шлюбі і якій здається, що через це вона меншовартісна.
- Матір з дитиною-інвалідом, яка переживає, що мимовільні рухи її дитини відволікають інших.
- Брата з потягом до осіб своєї статі, який думає про те, щоб залишити Церкву, оскільки йому важко зрозуміти, що чекає на нього в майбутньому.
- Сестру, яка робить перші неспівмірні кроки на шляху повернення до активності в Церкві і яка боїться осуду з боку інших людей.

Немає обставин, немає ситуацій, немає людей, про які чи яких би Він забув. “Він пам’ятає; ... і всі є однаковими для Бога” (2 Нефій 26:33), бо як і Його учні в давнину, ми всі “Христові” (Марк 9:41; див. також Мосія 5:7).

Що ми можемо робити?

Що ми можемо робити, щоб зав’язати стосунки і не звертати увагу на слабкості, водночас звертаючи її на сильні риси?

Ми можемо почати з того, щоб поміркувати над такими питаннями:

- Як я можу докладати більших зусиль, щоб допомогати людям і знайомитися з тими, кого я не знаю у своєму приході чи філії?
- З яким запрошенням я можу звернутися до людини, якій, можливо, потрібен друг?
- Як я можу бути прикладом людини, яка залучає інших людей і любить їх?
- Кого я можу розшукати і щиро запитати, як ідуть справи?
- Що спадає мені на думку, коли я молюся про натхнення, щоб знати, як комусь допомогти?

Є так багато всього, чого можна навчитися від інших, коли ми ближче з ними знайомимось.

У наступні місяці ми будемо ділитися історіями сестер та братів, до яких не відразу прийшло відчуття залученості. Ми сподіваємося, що ці історії надихнуть кожного з нас ретельніше дотримуватися двох великих заповідей Бога: любити Його і любити всіх Його дітей. ■

Генеральне президентство Товариства допомоги

Бути з ними і укріпляти одне одного

Ми всі отримуємо благословення, коли служимо самі або коли служать нам.

У своєму досконалому вигляді служіння не є вулицею з одностороннім рухом. Коли ми комусь служимо, отримують благословення всі, хто до цього залучені: ми, наші напарниці й ті, кому ми служимо. Нас благословляє сила, яку має кожен з нас. Ми маємо благословення, коли підтримуємо одне одного і допомагаємо долати труднощі. Нас благословляють стосунки, які ми налагоджуємо.

Пояснюючи, що означає служити іншим, старійшина Джеффі Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятиох Апостолів, навчав нас “бути з ними і укріпляти їх” (Учення і Завіти 20:53)¹. У цьому вірші є дві важливі складові, що допоможуть нам служити тим, про кого ми дбаємо:

- По-перше, під словами “бути з” мається на увазі те, як важливо близько познайомитися з тими, кому ми служимо, аби розвивати змістовні стосунки і започаткувати довірчі взаємини.
- По-друге, як тільки люди зрозуміють, що ми дійсно їх любимо

і дбаємо про них, тоді можна обговорити, яким чином ми можемо краще підтримувати і “укріпляти їх”. У свою чергу, нас також буде зміцнено.

Люди---це не проекти. Вони---наші брати і сестри, з якими ми разом ідемо земним життям. Ми хочемо йти по життю разом, допомагаючи одне одному знаходити сили, щоб долати перепони і обходити камені спотикання на своєму шляху (див. Євреям 12:10--13).

Слово “укріпляти” виражає наше справжнє бажання, яке полягає в тому, що наша допомога стає підтримкою і зняттям, аби кожна людина отримала засоби й силу рухатися вперед і долати життєві труднощі.

Багато з нас відчуває свою неспроможність допомогти братам і сестрам у вирішенні їхніх конкретних проблем. Старійшина Холланд сказав такі підбадьорюючі слова: “Незважаючи на те, що всі ми відчуваємо нашу обмеженість і невідповідність, працюймо ж пліч-о-пліч з Господарем виноградника,

допомагаючи Богові й Батькові усіх нас у виконанні Його дуже важливого завдання---відповідати на молитви, приносити втіху, витирати сльози і зміцнювати ослаблі коліна”².

Цього року в рубриці “Принципи служіння” будуть наводитися ідеї та матеріали, які допомагатимуть вам зрозуміти, як бути з іншими людьми й укріпляти їх, коли вони стикаються з життєвими випробуваннями. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Джеффі Р. Холланд, “Бути з ними і укріпляти їх”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 102.
2. Джеффі Р. Холланд, “Бути з ними і укріпляти їх”, с. 103.

ДОПОМІЖНІ МАТЕРІАЛИ

Ці матеріали допоможуть вам у ваших зусиллях розвивати змістовні стосунки.

- Дізнайтеся більше про налагодження змістовних стосунків у статті “Принципи служіння: Як розвивати осмислені стосунки”, *Ліягона*, серп. 2018.
- Покращуйте свої стосунки, навчившись краще слухати. Прочитайте статтю “П’ять порад для хорошого слухача”, *Ліягона*, черв. 2018.
- Якщо ви навчитеся бути більш співчутливими, це допоможе вам стати кращим другом. Дізнайтеся, як це зробити, у статті “Розвивати співчуття у служінні”, *Ліягона*, лют. 2019.
- Аби більше дізнатися про те, як радитися разом, прочитайте статтю “Принципи служіння: Радьтеся про їхні потреби”, *Ліягона*, вер. 2018.

ІДЕЇ ЩОДО ТОГО, ЯК БУТИ З ІНШИМИ ЛЮДЬМИ І УКРІПЛЯТИ ЇХ

Працюйте разом над розвитком змістовних стосунків. Взаєморозуміння приходить тоді, коли ми присвячуємо час і докладаємо зусилля, аби ближче познайомитися. Обговоріть, як кожен з вас хотів би це зробити. Чи є у вас спільне хобі або інтерес? Чи може допомогти спілкування на регулярній основі? Чи можете ви підтримувати одне одного у церковних покликаннях або під час відвідування храму?

Разом радьтеся про потреби. Нікому не слід робити це наодинці. Якщо ви радитесь з підопічними, це допоможе вам разом зрозуміти, які вони мають потреби, що вони можуть робити і як ви можете допомогти.

ДІЛІТЬСЯ СВОЇМИ ДУМКАМИ

Надсилайте свої історії про служіння на адресу: liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Насолоджуватися благословенням похилого віку

Скотт Едгар

Знаближенням “похилого віку” я зрозумів, що моє життя змінюється. Мені все ще хочеться активно долучатися до сімейних і церковних справ, але фізично я вже не такий активний, як був раніше, і здається, що все чудово відбувається як зі мною, так і без мене.

Але ось що я зрозумів: цей період життя не такий уже й поганий. Звичайно, є болі й недуги та інші негаразди, однак таке старіння є природною складовою життя, і в цьому його періоді з’являються нові й приємні можливості. Втішає знання про те, що сім’я і друзі люблять мене. Я впевнений, що мене досі цінують у церкві. І, найважливіше, я переконаний, як ніколи раніше, що євангелія Ісуса Христа—істинна.

Прийняти зміну

Звичайно, життя не стоїть на місці. Воно динамічне. Тому, хоч ми, можливо, й не хочемо, щоб наші обставини або стосунки змінювалися, зміни *будуть* відбуватися. У Писаннях красномовно сказано:

“Для всього свій час, і година своя кожній справі під небом:
час родитись і час помирати, час садити і час виривати посаджене. ...
Усе [Бог] прегарним зробив свого часу” (Екклезіяст 3:1–2, 11).

Ми, можливо, звикли до того, як усе було раніше, і це природно сумувати за минулим. Але ми також можемо мати віру в те, що нам ще є чого навчатися під час нашої подальшої подорожі цим шляхом щастя. Те, як ми пристосовуємося до змін і справляємося з ними, визначатиме наше зростання у літньому віці. Якщо ми приймаємо зміни, а не боремося з ними, то розвивається наша здатність помічати нові можливості й розуміти щось нове.

Я помітив, що коли постійно намагаюся йти за Ісусом Христом, то наближаюся до Нього так, як мені ніколи не вдавалося у молодшому віці. Завдяки тому, що Христос також пройшов земний шлях, Він розуміє, що відчуває людина, наближаючись до завершення смертного життя (див. Матвій 16:21). І хоча ми до кінця не розуміємо, яким чином, але Він завдяки Своїй Спокуті довершено знає, що саме відчуваємо *ми*.

Похилий вік може стати прекрасним часом для розвитку і зростання.

Ми можемо просити Його допомогти нам стати такими, якими Він хоче нас бачити, скільки б часу на землі нам не залишилося (див. Мороній 7:48).

Постійно служити

Яким би не був наш вік, ми кожного дня можемо невпинно шукати можливостей послужити, що допоможе нам підготуватися до служіння після цього життя. Президент Джордж Альберт Сміт (1870–1951) якось навчав: “Ми знаходимося тут не для того, щоб просто коротати години цього життя, а потім перейти до сфери вознесіння; але ми тут для того, щоб готувати себе день за днем до посад, які наш Батько хоче, щоб ми обійняли в майбутньому”¹.

З віком ці способи “підготовки” будуть відрізнятися від тих, якими вони були раніше. Я спостерігав, як молодші чоловіки беруться за свої обов’язки й виконують багато завдань, які раніше зазвичай виконував сам. У моїх дітей своє напружене життя й сімейні труднощі, а моє життя більш спокійне. Однак я переконаний, що якщо й надалі

допомагатиму іншим усіма доступними способами, це сприятиме моему подальшому навчанню та вдосконаленню відповідно до Божого плану.

Благословення і запитання

Які ви помітили благословення, що приходять з віком? Нижче я перераховую деякі з тих, які помітив сам. Я також наводжу кілька запитань для нас, старших людей, над якими ми можемо поміркувати, хоча, на мою думку, вони стосуються кожного.

Я свідчу, що кожен з нас може зробити вибір зосереджуватися на найважливішому, коли ми наслідуюмо Ісуса Христа у нашій благословенні золоті роки.

Перебуваючи в похилому віці, я маю такі благословення:

- Краще усвідомлюю, що відбувається навколо мене.
- Маю більше спокійного часу, щоб читати Писання, розмірковувати і молитися.
- Став більш чутливим до спонукань Духа.
- Несподівані відвідування членів сім’ї приносять особливу радість.
- Я більш чуйно ставлюся до людей і тварин.
- Цікавлюся сімейно-історичною та храмовою роботою.
- Слабшає спокуса не виконувати заповіді.

Я запитую себе: “Як я можу ...”

- Змістовно послужити своїй церкві та сім’ї?
- Наближатися до Небесного Батька та Ісуса Христа?
- Справляти добрий вплив на інших людей?
- Постати незаплямованим перед Богом, коли знову з Ним зустрінуся? ■

ПОСИЛАННЯ

1. George Albert Smith, цитовано з Conference Report, Apr. 1905, 62; див. також *The Teachings of George Albert Smith*, ed. Robert and Susan McIntosh (1996), 17.

Що я дізналася про батьківство завдяки підміттанню

Кемрі Мелані Уебстер

Думаючи про те, як мої діти виконують хатню роботу, я отримала відповідь на свою молитву.

Одного ранку я прокинулася, почувуючись приголомшеною. Мої батьківські обов'язки здавалися мені важкими, і я надто добре усвідомлювала свої слабкості. Я бачила велику різницю між тим, як уявляла собі виховання дітей, і як насправді з цим справляюся.

Я стала на коліна і розповіла Небесному Батькові, як сильно я Його люблю. Я сказала Йому, як сильно люблю дітей, якими Він благословив нашу сім'ю. І я почала розповідати Йому, як намагаюся бути хорошою матір'ю, але відчуваю, що мені це не дуже добре вдається. Під час молитви я думала про те, наскільки кращими були б мої діти, якби їхнім вихованням займався Сам Бог.

Потім у моїх думках з'явився образ. Я побачила, як мої діти підмітають підлогу на кухні. Це одне з багатьох завдань, яке вони виконують, щоб допомагати сім'ї. Іноді, спостерігаючи за тим, як вони це роблять, я знічуюся, бо вони все ще навчаються і в багатьох місцях підлога залишається непідметеною. Але я доручаю їм цю роботу, як і багато інших щоденних хатніх справ, бо дивлюся в перспективу. Я знаю, що, незважаючи на всі свої недосконалі зусилля, вони будуть навчатися і зростати. Згодом вони навчатися робити це так само швидко і вправно, як і я. Бачення

того, що вони стануть відповідальними і незалежними, приносить мені більше задоволення, ніж якби я все виконувала сама. Я виховую дітей не для того, щоб вони досягнули певного успіху в найближчому майбутньому. Я намагаюся допомогти їм бути успішними у далекій перспективі.

Я міркувала, чи подібне ставлення притаманне й нашим небесним батькам. Небесний Батько знає, що ми не можемо бути досконалими батьками. Дещо з того, що ми робимо, мабуть, змушує Його знічуватися, але Він допускає це, оскільки знає, що ми навчаємося і зростаємо. Він бачить все у найвіддаленішій перспективі. Він бачить той день, коли ми станемо такими батьками, як Він—спроможними любити беззастережно, навчати ефективно і формувати досконало. Якщо ми робимо щось незграбно, Він знає, що ми розвиваємо такі якості, як терпіння і милосердя. І тому, у Своїй мудрості, Він дає нам можливість працювати й помилятися, а потім робити нову спробу.

Як би мені хотілося вже бути досконалою матір'ю! Подібно до того, як це описував Джозеф Сміт, я часто відчуваю, що припускаюся багатьох “безрозсудливих помилок” (Джозеф Сміт—Історія 1:28). Але мене втішає знання, що Бог розуміє моє серце, тобто Він знає, що

я готова навчатися. Я відчуваю радість, коли мої діти запитують: “Як я можу зробити це краще?” і виявляють бажання вдосконалюватися. Принаймні я можу так само ставитися до Небесного Батька.

Поки всі ці думки кружляли в моїй голові, мене знов на якусь мить охопив розпач. “А якщо мої помилки у вихованні погано вплинуть на дітей?— запитувала я.— Я не хочу стримувати їхній розвиток, навіть якщо у процесі їхнього виховання я перетворююся на чудову людину”.

І знову в моїх думках постала картина, як діти прибирають. Після того як моя дочка старанно намагається вимити підлогу, а потім поспіхом біжить гратися чи виконати ще одне завдання, я зазвичай домиваю решту липких плям, що залишилися на підлозі. І я думаю про безмежну милість і силу Ісуса Христа, Чия Спокута рятує кожного від неприємних ситуацій у житті. Його благодать залагоджує мої недоліки у вихованні дітей, так само, як Його благодать залагоджує болісні

моменти, від яких страждають діти через мої недоліки. У спосіб, який ніхто з нас не може збагнути, Його Спокута може зцілювати *всіх* від цього.

Мене дуже втішає особисте одкровення, яке я отримала того дня. Я відчувала, як Дух навчає, що моїх найкращих зусиль, якщо я співпрацюю з Господом, достатньо. Я знаю, що Небесний Батько буде й надалі впливати на життя моїх дітей, аби крок за кроком досконало робити те, що я виконую так недосконало. З Його допомогою мої діти одного дня можуть стати такими яскравими особистостями, ніби їх виховував Сам Небесний Батько. Крім того, згідно з Його планом, я також буду змінюватися у цьому процесі— освячуватися і формуватися, щоб стати більше схожою на Нього. О, яка ж велика мудрість нашого Бога! ■

Автор живе в штаті Юта, США.

БОЖЕСТВЕННА ДОПОМОГА

“З допомогою Небесного Батька і нашого Спасителя ми можемо стати більш терплячими, вдумливими, краще допомагати, прощати і розуміти, якщо молимося про допомогу. З їхньою допомогою ми можемо перетворити свої домівки на часточку небес тут, на землі”.

Президент М. Рассел Баллард,
“Сімейні ради”, Ліягона, трав.
2016, с. 65

Пророки і одкровення

Шановні батьки!

Книга Учення і Завіти—це збірка одкровень від Господа. Вивчення їх дає нам унікальну можливість зрозуміти, як саме промовляє голос Господа не лише до Його пророків, але й через них до всіх членів Церкви, таких, як ми з вами.

Цього місяця завдяки цим журналам ви матимете численні можливості поговорити зі своїми дітьми, у тому числі й про одкровення, про те, як його отримувати, і про те, що Бог хоче говорити з ними.

ОБГОВОРЕННЯ ЄВАНГЕЛІЇ

Мир у Його обіцаннях (Учення і Завіти 6)

Покажіть плакат на с. 2 і прочитайте слова Спасителя з розділу 6. Це обіцання було дане Джозефу Сміту й Оліверу Каудері у квітні 1829 року. На той час Джозефу було лише 23 роки, але він уже відчув на собі, що означає бути відкинутим і переслідуваним. Як ці слова могли допомогти Джозефу й Оліверу? Як ці слова можна застосувати до випробувань вашого сьогоденного життя? Що ми можемо робити, аби отримати ці обіцані благословення?

Пророки та особисте одкровення (Учення і Завіти 1).

Господь промовляє до кожного з нас особисто і через пророків (див. розділ 1). Скористайтеся рубрикою “Основи євангелії” на с. 10, щоб допомогти своїм дітям більше дізнатися про одкровення. Ви можете разом почитати послання Президента Рассела М. Нельсона на с. 6. Що, на вашу думку, Бог повідомляє вам через Свого пророка? Виконуючи його пораду, можна встановити цілі за *Програмою для дітей і молоді*. (Щоб дізнатися більше стосовно цієї теми, ви також можете переглянути або послухати виступ Президента Нельсона “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, *Ліягона*, трав. 2018, сс. 93–96).

За Мною йдіть, додаткові матеріали

Приділіть увагу ідеям, що містяться на с. 26, які допоможуть вам у щотижневому навчанні за програмою *За Мною йдіть*.

ЯК ЗРОБИТИ СІМЕЙНЕ ВИВЧЕННЯ РАДІСНИМ

Знайти Христа

Президент Езра Тефт Бенсон (1899--1884) навчав: “Практично на кожній сторінці ... Учення і Завітів ... йдеться про Вчителя”¹.

1. Встановіть таймер на 2 хвилини.
2. Члени сім'ї швидко проглянуть початок книги Учення і Завітів, щоб порахувати, скільки разів там згадується про Христа. Почніть зі вступу й закінчіть розділом 9.
3. Коли час вийде, дайте додатковий час, щоб кожен вибрав один із цих віршів, який має для нього особливе значення. Нехай усі по черзі висловляться.

Обговорення: Як ми можемо зробити наше вивчення Учення і Завітів у цьому році зосередженим на Христі? Що ми можемо робити, щоб “прислухатися” до слова Господа?

Ця ідея запропонована Мітці Шонеман

ПОСИЛАННЯ

1. Ezra Taft Benson, “The Gift of Modern Revelation”, *Ensign*, Nov. 1986, 79.

ЩО ВИ ЗНАЙДЕТЕ У НОМЕРІ ЖУРНАЛУ ЗАРАДИ ЗМІЦНЕННЯ МОЛОДІ ЗА ЦЕЙ МІСЯЦЬ

Ознайомтеся з темою для молоді на 2021 рік

Прочитайте послання від генеральних президентств Товариства молодих чоловіків і Товариства молодих жінок стосовно теми для молоді, яка міститься в Ученні і Завіттах 64:33--34. Ви також можете знайти ноти для пісні, присвяченої темі на 2021 рік, та перелік матеріалів, які допоможуть вивчати цю тему протягом всього року.

Вивчення Учення і Завітів

Ознайомте молодь з навчальним планом *За Мною йдіть* за допомогою візуальної схеми, що відображає історію та мету книги Учення і Завітів

“Джозеф Сміт: мій пророк”

На прикладах з цієї статті ми можемо навчитися, чому знання того, що Джозеф Сміт є пророком цього розподілу, має таке велике значення особисто для кожного з нас. Прочитайте цю статтю всією сім'єю, а потім попросіть кожного поділитися своїми думками.

Весела пауза

Ці вправи буде цікаво виконувати самостійно або всією сім'єю.

ЩО ВИ ЗАЙДЕТЕ У ЖУРНАЛІ ДРУГ ЗА ЦЕЙ МІСЯЦЬ

Допоміжні матеріали для навчання за планом *За мною йдіть*

Допоможіть дітям полюбити Писання, використовуючи розклад читання книги Учення і Завітів впродовж 2021 року. Кожного місяця ви також будете знаходити історію з Писань і розмальовку для юних читачів.

Цікаве вивчення історії Церкви

Вирізайте картки, присвячені історії Церкви, які можна колекціонувати, що допоможе вашим дітям вивчати історію Відновлення. Також кожного місяця читайте історію, в якій розповідається про когось із сучасних піонерів в різних країнах.

Потрібні “Руки допомоги”

Прочитайте особливе запрошення від генерального президентства Початкового товариства, звернене до дітей, служити так, як служив Ісус. Читайте про те, як це роблять діти по всьому світу, а також прочитайте щомісячне запрошення й підказку, які допоможуть вашій дитині долучитися!

Час цікавого вивчення Писань

Спробуйте виконувати зі своїми дітьми ці вправи під час щотижневих домашніх вечорів. Усі вони містять допоміжні матеріали для навчання за планом *За Мною йдіть* та ідеї, призначені спеціально для навчання малих дітей.

Як подолати духовну нечутливість

Тадео Мурільйо

Ми перебуваємо в духовній небезпеці, коли перестаємо відчувати Духа, але за допомогою Христа ми можемо подолати ту духовну нечутливість.

Проказа---це інфекційна хвороба, про яку ми читаємо в Біблії. Вона спричиняється бактеріями, що викликають на шкірі появу жакливих виразок і ран. Але головним симптомом цього захворювання є тяжке ураження нервової системи, внаслідок чого людина втрачає відчуття і не відчуває дотику, тепла, болю тощо. Заражені люди в буквальному розумінні стають нечутливими.

Хоча проказа не є настільки ж небезпечною чи поширеною, як це було в давні часи, проте люди в наш час також втрачають здатність відчувати---однак нам загрожує не стільки хвороба тіла, скільки ризик стати духовно нечутливими.

Старійшина Ніл А. Максвелл (1926--2004), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснював, що цей стан бездушності може наставати внаслідок нехтування спонуканнями Святого Духа і недотримання Божих заповідей. Він навчав:

“Наша здатність відчувати всіляко скеровує нашу поведінку і, коли ми бездіяльні в той час, як наші почуття

спонукують нас чинити добро, ми притупляємо цю здатність відчувати. Саме завдяки вражаючій чутливості Ісуса до потреб людей навколо Нього Він міг реагувати на ці потреби відповідними вчинками.

На іншому кінці духовного спектра знаходяться люди, подібні до заблуканих братів Нефія; Нефій звернув їхню увагу на те, що вони стають все менш чутливими до духовного: “[Бог] розмовляв з вами тихим, лагідним голосом, але ви були поза почуттям, так що не сприймали Його слова” [1 Нефій 17:45]”¹.

Існує велика загроза того, що ми перестанемо відчувати Духа або навіть не будемо певні, як саме Дух промовляє до нас. Кожного дня світ легко може нас відволікати або бентежити, викликаючи нечутливість до того тихого і лагідного, однак потужного голосу, який завжди готовий скеровувати нас щодня (див. 1 Царів 19:11--12).

Але навіть якщо ми іноді відчуваємо, що, ймовірно, захворіли на “духовну проказу”, зцілення можливе.

Ми повинні завжди пам’ятати, що Ісус Христос був Тим, хто зцілював людей від прокази під час Свого священнослужіння. І Він є Тим, хто може зцілити нас від духовної нечутливості в наш час і допомогти нам знову відчувати Духа. Ось кілька ідей, які можуть стати у пригоді:

Розпізнавання Духа

Головним у такому відновленні відчуття є здатність чути й розпізнавати шепіт Святого Духа. Як навчав Мороній, “силою Святого Духа ви можете пізнати правду про все” (Мороній 10:5). Ми можемо позбутися нечутливості, прагнути отримання особистого одкровення і самостійно досягнути правду про все.

На шляху повернення чутливості до Духа ставте собі такі запитання, щоб зрозуміти наскільки ви сприйнятливі до одкровення:

1. Коли я востаннє *отримував/ла* особисте одкровення?
2. Коли я востаннє *просив/ла* про отримання особистого одкровення?
3. Коли я востаннє просив/ла Небесного Батька допомогти мені *розпізнати* особисте одкровення у своєму житті?

Зрештою, чи справді ви прагнете отримати одкровення від Бога? Важко відчувати радісні плоди Духа, коли здається, що небеса закриті (див. Галатам 5:22--23). Але без проактивного прагнення отримувати одкровення у своєму повсякденному житті буде неможливо відкрити небеса і запросити Дух повернутися у ваше життя.

Неправильне розуміння одкровення

Однак є ситуації, коли духовний досвід і особисте одкровення можуть спантеличувати.

Коли ми кажемо про особисте одкровення, то часто уявляємо

видіння, відвідування ангелів або вражаючі голоси. Втім, якщо з нами не відбувається усього цього, то нам може здатися, що втрачено надію отримати скерування від Духа. Нам може здаватися, що з нами щось не так, а це може призвести до того, що ми зовсім перестанемо прагнути Духа.

Проте необхідно усвідомити, що коли йдеться про відчуття Духа, не маються на увазі ті особливі моменти, які є винятковими, і Господь промовляє до нас не лише тоді, коли йдеться про важливі рішення у нашому житті. Ще одна пастка, в яку ми потрапляємо, полягає в тому, що часто ми звертаємося до Господа по допомогу лише під час прийняття важливих рішень, таких, як тих, що стосуються навчання, кар’єри, шлюбу і сім’ї, водночас нехтуючи можливістю звертатися до Нього у кожній думці (див. Учення і Завіти 6:36). Однак Небесний Батько часто промовляє до нас. Він звертається до нас у той спосіб, у який кожен з нас, індивідуально, найкраще розпізнає Його послання. Він може направляти нас щодня, навіть у якихось дрібницях нашого життя.

Підготовка до отримання одкровення

Аби почути небеса, нам спочатку необхідно відкрити свої вуха для сприйняття небесних послань. Ось як ми можемо відкрити свої вуха і підготуватися до того, щоб почути Господа:

Вірте. У наших зусиллях з подолання духовної прокази нам, можливо, необхідно змінити своє ставлення і посправжньому повірити в Небесного Батька, а також мати віру в те що Він буде давати і вже дає нам одкровення. Нам дійсно слід сподіватися, що Він це робитиме. Ми можемо навіть просити Його допомогти нам зрозуміти, як Він промовляє до нас. Нам слід сподіватися, що ми будемо часто отримувати духовний досвід, якщо намагаємося йти за Спасителем і дотримуватися Його заповідей.

Докладайте зусиль щодня. Ми можемо також стати більш чутливими до Духа, якщо молимося щиро, вивчаємо Писання, приймаємо причастя, ходимо до храму, беремо участь у сімейно-історичній роботі, слухаємо духовну музику, виконуємо служіння або займаємося будь-якими іншими справами, що, як ми відчуваємо, наближають нас до Бога. Чим ближче ми до Нього, тим більше відкриваємо своє серце для зцілення від

Небесний Батько дав нам дар Святого Духа і хоче, щоб ми насолоджувалися тим даром у його повноті.

духовної прокази і тим сильніше знову відчуваємо Святого Духа.

Виявляйте послух. Щоб повернути Дух у своє життя, слід пам'ятати про ще один аспект---необхідно мати бажання виконувати те, що каже вам Дух. Президент Генрі Б. Айрінг, другий радник у Першому Президентстві, навчав:

“Коли ви покажете свою готовність слухатися, Дух посылатиме вам більше думок стосовно того, що ви маєте зробити за волею Бога.

Якщо ви дослухатиметеся до них, натхнення від Духа приходитимуть частіше, поки Дух не стане вашим постійним напарником. Ваша сила вибирати правильно зростатиме”².

Іноді важко виявляти готовність діяти за волею Господа, а не за своєю власною, але якщо ми так чинимо, Він завжди буде благословляти нас збільшенням духовного потенціалу. Навіть вияв послуху в тому, що не вимагає значних зусиль---рішення сплачувати

десятину, дотримуватися Суботнього дня у святості або діяти за спонуканням послужити іншій людині---може допомагати нам сильніше відчувати Духа у своєму житті.

Відчуття Духа—це дар

Нам слід також пам'ятати обіцяння, яке міститься в наших завітах з Господом, укладених під час хрищення. Тим з нас, хто отримав дар Святого Духа, обіцяно, що ми можемо мати з собою Духа кожного дня, якщо будемо намагатися дотримуватися своїх завітів (див. Учення і Завіти 20:77, 79).

Небесний Батько дав нам дар Святого Духа і хоче, щоб ми насолоджувалися тим даром у його повноті. Постійна присутність Святого Духа дає нам можливість упевнено приймати рішення, відчувати втішення у випробуваннях, зростати духовно, відчувати мир і радість та знати, як служити іншим. Це дійсно дар.

Зцілення від духовної нечутливості залежить від нашої віри та готовності продовжувати докладати зусиль, навіть коли ми нічого не відчуваємо. Намагаючись запрошувати Духа у своє життя, ми будемо потроху отримувати враження, коли дослухаємося й слухаємося. Якщо у своєму житті ми перебуваємо в гармонії з Богом, це допоможе нам розвинути чутливість до Духа й поступово цілковито зцілить нас від нечутливості. А якщо ми звертаємося до Спасителя, навіть коли нічого не відчуваємо, Він допоможе нам відчутти, що Він поряд (див. Учення і Завіти 88:63). ■

ПОСИЛАННЯ

1. Neal A. Maxwell, *A Time to Choose* (1972), 59.
2. Генрі Б. Айрінг, “Святий Дух, як ваш напарник”, *Ліягона*, лист. 2015, с. 105.

Тадео Мурільйо живе в Ередії, Коста-Ріка. Він служив місіонером повного дня в Екваторі з 2013 по 2015 рік, а у 2018 уклав шлюб зі своєю дружиною Данієлою. Зараз він служить у єпископаті свого приходу й любить згадувати свій улюблений вірш Мосія 2:17, служачи іншим.

Чекати на відповіді, не сумніваючись

Нам необхідно виявляти терпіння, щоб дочекатися Господніх благословень, проте, як усі ми знаємо, очікування не найприємніша справа.

Аманда Адомако

У дитинстві я дуже не любила чекати на ранок. Я з таким захопленням і нетерпінням чекала настання подій, які принесе новий день, що нерідко вночі переверталася і крутилася в ліжку, то спала, то не спала, й часто підходила до вікна і розчаровано зітхала, бо кожного разу бачила, що надворі все ще темно. Мені здавалося, що ранок ніколи не настане.

Іноді посеред ночі я приходила до батьків і запитувала, котра година. Вони запевняли мене, що ранок настане. Після цього мені завжди спалося краще.

Іноді у нас можуть виникати подібні почуття, коли ми чекаємо на обіцяні благословення. Ми щиро молимося, читаємо Писання і отримуємо запевнення у вигляді теплих почуттів. Але потім, якщо наші обставини не змінюються негайно---якщо відповіді або благословення не приходять у цю ж мить,---можемо сумніватися, чи взагалі їх отримаємо.

Сумніватися, що відповіді прийдуть

З досвіду я зрозуміла, що причиною сумнівів найчастіше є наша зосередженість на обставинах, а не на Спасителі та Його любові до нас.

Чим більшого значення ми надаємо обставинам і чим більш безнадійним здається виповнення того, що мало статися, тим менше ми розуміємо, що Спаситель любить нас і що Він з нами, коли ми робимо кожен крок вперед. Сатана знає це, і тому він сіє в нашому розумі насіння недовіри, змушуючи сумніватися в тому, що Спаситель нас любить, що наша цінність є вічною і що ми є дуже важливи ми для Небесного Батька.

Чекати, не сумніваючись

Чекання---це складова життя. Однак іноді здається, що вже немає сил чекати на відповіді, благословення та обіцяння від Господа. Втім є те, що ми можемо робити, аби не піддаватися сумнівам, коли очікуємо на благословення:

По-перше, ми можемо згадувати ті моменти, коли *дійсно* отримували відповіді або певні враження. Пригадайте ті відчуття тепла або радості, які промовляли мир вашому серцю та розуму. Ті відчуття й відповіді були від Бога. З плином часу ті істини й обіцяння залишаються незмінними. Ми можемо виконувати пораду апостола: "Прийміть

свої священні спогади. Вірте їм. Запишіть їх. ... Довіряйте тому, що вони прийшли до вас від вашого Небесного Батька і Його Улюбленого Сина. Завдяки їм ставтеся з більшим терпінням до ваших сумнівів і розумінням до ваших труднощів”¹. Якщо ми зосереджуємося на Дусі й усьому, що, як ми знаємо, є істинним, наші сумніви перестануть бути в центрі нашої уваги. І ми зможемо мати впевненість, що нам необхідно рухатися вперед з надією.

По-друге, нам слід пам’ятати, що для отримання особистого одкровення необхідно бути готовими йти вперед, покладаючись на віру, незважаючи на відсутність досконалого знання. Так само як мені завжди потрібно було дочекатися ранку, так і нам необхідно зрозуміти, що хоча ми й чекаємо на обіцяні благословення, поки що слід готуватися, робити невеличкі кроки і отримувати знання. У процесі очікування ми можемо постійно навчатися і намагатися бути гідними підготовлених для нас благословень.

І останнє, ми можемо тримати в полі зору вічну перспективу, пам’ятаючи, що “деякі благословення приходять відразу, деякі пізніше, деякі ми не отримаємо аж до того часу, поки ми не потрапимо на небеса; але для тих, хто приймає євангелію Ісуса Христа, вони приходять”, як навчав старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів². “Бог очікує, що у вас буде досить віри і рішучості, досить довіри до Нього, щоб продовжувати рухатися, продовжувати жити, продовжувати радіти”³. Господні благословення завжди приходять, так само, як кожного ранку встає сонце. Думайте про вічність, а не про завтрашній день.

Навчатися з очікування

У часи сумнівів, коли нам здається, що ми у темній кімнаті й позбавлені небесного світла, пам’ятаймо, що обійми Спасителя завжди розкриті для нас, і Він з нетерпінням чекає, коли ми до Нього прийдемо. Він запевнить нас у Своїй любові, так само, як це робили мої батьки, коли я хвилювалася через те, що ранок ніколи не настане.

Якщо ми приділяємо основну увагу Спасителю, очікування обіцяних благословень та відповідей не буде таким обтяжливим. Очікування перетвориться на час змістовного навчання і підготовки. Ми можемо навчатися, як зосереджуватися на тому, щоб чинити не нашу власну волю, а волю Небесного Батька. Ми можемо пізнати з упевненістю, що Він нас любить і завжди виконає дані нам обіцяння. І коли прийде ця впевненість, зникнуть всі сумніви й темрява. Завжди наставатиме ранок, і так само обов’язково здійсняться Його обіцяння. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Ніл А. Андерсен, “Надихаючі духовні спогади”, *Ліягона*, трав. 2020, сс. 21–22.
2. Джеффри Р. Холланд, “Первосвященик майбутнього доброго”, *Ліягона*, січ. 2000, с. 45.
3. Jeffrey R. Holland, “Terror, Triumph, and a Wedding Feast” (Brigham Young University fireside address, Sept. 12, 2004), 3, speeches.byu.edu.

Аманда Адомако живе в Аккрі, Гана. Вона любить книги, а також хорошу музику. Найбільше щастя вона відчуває у колі сім’ї, і їй подобається бути найстаршою із чотирьох дочок.

ЩЕ БІЛЬШЕ ДЛЯ ВАС!

Ви можете знайти більше статей, призначених спеціально для дорослої молоді, у цифровій версії січної *Ліяґони* на сайті **liahona.ChurchofJesusChrist.org** або в Євангельській бібліотеці.

У цьому місяці ви знайдете більше статей про те, як знаходити відповіді на запитання про євангелію, як ставитися до сумнівів та долати їх і як допомагати іншим робити те саме.

СТАТТІ У ЦИФРОВОМУ ФОРМАТІ

Мої запитання і Христова любов

Ребекка Айзексен, Вестфолл, Норвегія

Допомагати близьким знаходити відповіді та долати сумніви щодо віри

Деніа Палмер, служби благополуччя і самозабезпечення

ЩОТИЖНЕВІ НОВИНИ ДОРΟΣЛІЙ МОЛОДІ

Ви також можете кожного тижня знаходити нові статті в рубриці “Щотижневі новини дорослої молоді”, які знаходяться в розділі Доросла молодь у додатку Євангельська бібліотека.

Учення і Завіти в ретроспективі

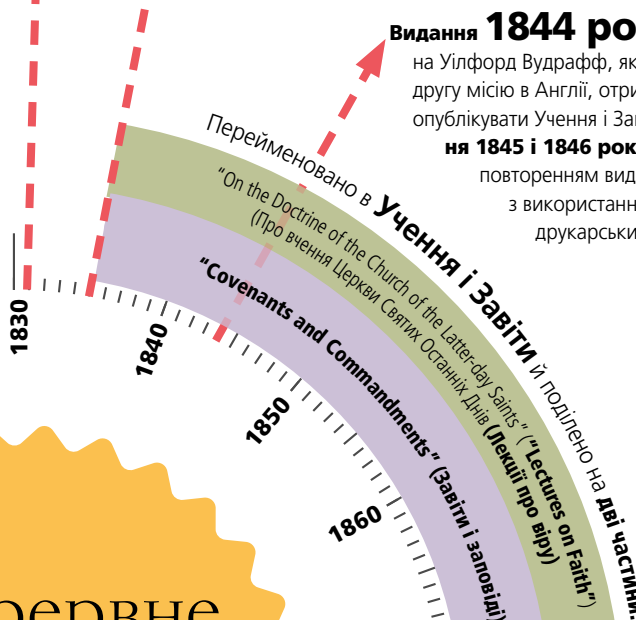
у виданні **2013 року** вміщено **останні історичні дані** у передмови до розділів.

Видання 1981 року було розширено. До нього увійшли: ---Видіння Джозефа Сміта про **целестіальне царство** (розділ 137) і отримане Президентом Джозефом Ф. Смітом "видіння **викуплення мертвих**" (138:60), перенесені з Дорогоцінної Перлини. ---Одкровення про поширення священства "**на всіх гідних членів Церкви чоловічої статі**", оголошене 8 червня 1978 року й подане як Офіційна декларація 2.

1831 – На конференції в Огайо провідники Церкви проголосували за опублікування "одкровень і заповідей", отриманих пророком Джозефом Смітом, під назвою **Book of Commandments** (Книга Заповідей). У 1833 році погромники зруйнували друкарський прес і спалили більшість надрукованих сторінок.

1835 – **Doctrine and Covenants of The Church of the Latter-Day Saints: Carefully Selected from the Revelations of God** (Учення і Завіти Церкви Святих Останніх Днів: ретельно вибрані з-поміж одкровень від Бога) було представлено членам Церкви під час генеральної конференції.

Видання 1844 року – Старійшина Уїлфорд Вудрафф, який служив свою другу місію в Англії, отримав доручення опублікувати Учення і Завіти. **Видання 1845 і 1846 років у Наву** є повторенням видання 1844 року з використанням металевих друкарських форм

Неперервне одкровення від Бога — це одна з найважливіших рис Церкви.

1875 – Старійшина Орсон Пратт, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, почав готувати нове видання, поділивши розділи на вірші й розташувавши розділи в хронологічному порядку.

Видання 1876 року – додано **26 розділів**: історичні події (розділи 2 і 13), пояснення Писань (розділи 77 і 113), молитва освячення Кертлендського храму (розділ 109), одкровення, включені до історії Джозефа Сміта, але ніколи до того часу не опубліковані, та інші.

Маніфест 1890 року вклеювався окремою сторінкою

Видання 1921 року — Перероблено виноски; розширено вступи до розділів перед початком одкровень; текст поділено на дві колонки; Маніфест вклучено в книгу, як одну з її невід'ємних частин; "**Lectures on Faith**" (Лекції про віру) вилучено.

1908 – додано Офіційну декларацію 1 (Маніфест Президента Уїлфорда Вудраффа щодо припинення практики множинних шлюбів)— це перше доповнення, внесене після 1876 року.

KAKAI LALAHĪ KEI
TALAVOÚ

*Founga ke ongo'ingofua
ange ai 'a e Laumālié*

42

MEI HE PALESITENI LAHI
'O E FINE'OFÁ

**MĀLOHI 'O
E LAKANGA
FAKATAULA'EIKÍ
'I HE'ETAU MO'UÍ**

22

HA'U, 'O MUIMUI 'IATE AU

**NGAAHI 'ILO KI HE
TOKĀTELINĒ MO E
NGAAHI FUAKAVA**

26

MATU'OTU'A FAIVELENGÁ

**NGAOHI HOTAU
NGAAHI TA'U
MATU'OTU'A ANGÉ
KO HA TAIMI 'O E
TUPULAKI**

36

NGAAHI MĀTU'Á

**KO HA MAHINO LAHI
ANGE KI HE'ETAU
FĀNAÚ**

38

SIASI 'O
SĪSŪ KALAIŚI
'O E KAU MĀONĪ'ONĪ
THE NGAĀHI 'AHO KIMUĪ NI